

Fiskets Gang

10 UKE 20
1984

Fiskets Gang

Utgitt av Fiskeridirektøren

70. ÅRGANG
Nr. 10 - Uke 20 - 1984
Utgis hver 14. dag
ISSN 0015 - 3133

Ansv. redaktør:

Sigbjørn Lomelde
Kontorsjef

Redaksjon:

Vidar Høviskeland
Kari Østervold Toft
Øystein Økland

Ekspedisjon:

Dagmar Meling
Frøydis Madsen

Fiskets Gangs adresse:

Fiskeridirektoratet
Postboks 185, 5001 Bergen
Telf.: (05) 23 03 00

Trykt i offset

A.s John Grieg

Abonnement kan tegnes ved alle poststeder ved innbetaling av abonnementsbeløpet på postgiro-konto 5 05 28 57, på konto nr. 0616.05.70189 Norges Bank eller direkte i Fiskeridirektoratets kassakontor.

Abonnementsprisen på Fiskets Gang er kr. 125.00 pr. år. Denne pris gjelder også for Danmark, Finland, Island og Sverige. Øvrige utland kr. 200.00 pr. år. Utland med fly kr. 250.00.

Fiskerifagstudenter Kr. 75.00.

PRISTARIFF FOR ANNONSER:

Tekstsider

1/1 kr. 2400 1/4 kr. 700

1/2 kr. 1300

Eller kr. 3,95 pr. spalte m.m.

Andre annonsealternativer
etter avtale

VED ETTERTRYKK FRA
FISKETS GANG
MÅ BLADET OPPGIS SOM KILDE
ISSN 0015-3133

INNHold — CONTENTS

Fiskarstemna i Bergen Fishermen met in Bergen	259
Fiskerimessen i Bergen Fair for the fishing industry in Bergen	260
Ressursane i fokus på temakonferanse Focus on the resources	263
Direkte sløyning om bord gir: Bedre og jevnere kvalitet Direct handling onboard gives improved quality	265
Gjer det lønsomt å selje fisk det gir ferskfisken større marknad Make selling fish profitable and the fresh fish will have a bigger part of the market	266
Akvakultur i morgon Fish farming to morrow – the Assisting Director general of Fisheries ideas about development in fish farming and sea-ranching	269
Canadas fiskeriminister på Norgesbesøk: «Look to Norway» The Canadian Minister of Fisheries in Norway: «Look to Norway»	273
CODEX – hva er det? CODEX – what are they doing?	275
70 år – Kr. Fr. Wiborg Professor Kr.Fr. Wiborg – 70 years old	276
Nybygg, kjøp og salg av fiskefartøy på 25 brt. og over The Norwegian market for fishing vessels over 25 grt.	277
Danske forskere om bestandssituasjonen Danish research results on the situation of the most important species in the North Sea	282
300.000 tonn lodde ved Jan Mayen 300.000 tons of capelin to be taken in the Jan Mayen area	284
Statistikk Statistics	284
Forsidefoto: Både gammalt og nytt på Bergen havn under opninga av Fiskarstemna. Her «Strilen», heimehøyrende i Sund på Sotra. Foto: Egil Torvanger. Redaksjonen avslutta: 14. mai 1984.	

Parade av fiskebåter på Vågen markerte opninga av Fiskarstemna i Bergen. Trass i godt kolmulefiske var oppslutninga god, både av større og mindre fartøy.

Den utflytta bergensaren, Finn Bergesen jr., var mellom dei som hadde ordet under opninga på Torget.

Fiskerisjefen i Hordaland fekk god oppslutning om tippekonkurransen sin.

FISKERI-MESSEN I BERGEN

– Fiskerieringa på Vestlandet er ei messe verdt, hevdar mange og ønskje om å få ei fiskerimesse til Bergen har vore stort.

I år kom den og 15.000 vestlendingar og andre var innom Bergenshallen dei ni dagane den varte. Ikkje eit imponerende tal vil mange sei og samanlikna med salsmesser same staden som har 50.000 besøkande. Men utstillarane var nøgde og salet hadde, etter det vi får vita, gått svært bra for dei fleste.

Då vi vitja messa såg det ut til å vera jamnt bra sig på dei fleste standane og det kan verka som om dei fleste som besøkte messa hadde ein eller annan tilknytning til næringa.

Messa skilde seg fra andre fiskerimesser med større variasjon i utstillingane. Mellom anna hadde dei fleste kommunane i Hordaland funne det tenleg å presentera seg på messa, og det såg ut til at dei fleste hadde lagt mykje arbeid i denne presentasjonen. Å samla mange små verksemder frå same kommune på ein felles stand er eit tiltak som truleg tener både verksemd og kommune godt.

Sjølvsagt hadde Bergenspressa registrert at første veka i mai sto i fisken sitt teikn i Bergen. Restaurantene hadde fiskeveke, ei rekkje årsmote fann stad og så sjølvsagt messa.

Sunnhordlandskommunane med felles stand.

VELKOMMEN TIL FISK

Bergens Tidende kommenterte hendinga slik:

«Fiskerimessa i seg sjølv har vore ein mektig stimulans for dei som ser ei framtid i denne utsette og vekslande næringa. Her har vore frambede utstyr av beste slag, moderne fangstreiskap og maskiner som er effektive og driftsikre. Ja, ei slik messe vier meir enn noko anna arrangement kva for muligheter som framleis ligg i fiskaryrket.»

Bergen kokk- og stuertskule hadde ikkje mindre enn to standar på messa, og dei presenterte nye rettar kvar dag. Smaksprøver er «godt stoff» på ei slik messe, og mange bergensarar stifta nok nye bekjentskap når det gjeld fiskeprodukt denne veka. Fiskepølse og Crab Sticks var mellom dei nye produkta som vart mest populære hjå fiskehandlaren etter dette.

Og arrangørane? Dei er nøgde og vonar å koma like sterkt attende ein annan gong.

Det var mykje fisk – og godt utval i utstyr å sjå i Bergenshallen.

F.G.

Foto: Øystein Økland
Tekst: Kari Østervold Toft

Også småindustrien fekk plass på Fiskerimessa

Mellom dei 235 utstillarane på fiskerimessa i Bergen dominerte mange av dei store industriverksemdene som har tilknytning til fiskerinæringa. Men også mange små Hordalands-verksemdar hadde fått tildelt plass på den 5500 kvadratmeter store golvflata på messeområdet. Den nyetablerte mekaniske verksemda Hamek A/S frå Omastrand i Strandebarm var mellom dei små industriverksemdene som nytta fiskerimessa til å introdusera produkta sine. Hamek A/S produserar båtspill og vinsjar og var i den heldige situasjonen at dei ikkje hadde konkurranse frå andre innan denne bransjen under fiskerimessa.

– Allereie etter eit par dagar hadde vi dekkja messeutgiftene på ca. 25 000 kroner ved sal. Særleg mange oppdrettarar synte interesse for vinsjane våre og vi er svært godt nøgde med denne messa. Det er ein framifrå måte å koma inn på ein stram marknad, seier Bjørn Hammer og Paul Hamre i Hamek A/S til Fiskets Gang. Dette var verdt innsatsen, er konklusjonen.

Hamek A/S sine vinsjar har små byggemål og er stillegåande. Dei kan alle leverast med trinnslaus hastighetsregulering og i standard komponentar. Løfteevna er frå 200 til 5.000 kg.

Mange oppdrettarar synte interesse for produkta og standen til Hamek A/S.

– Ny økning i verdensfangsten

Norge tok også i 1982 sjundeplassen på resultatlisten over de nasjoner i verden som driver fiske. Japan topper fremdeles listen, fulgt av Sovjet og Kina, slik det har vært de siste åra. USA ta fjerdeplassen, mens Chile og Peru tar plassene foran Norge. Japans fangst kom opp i 10.775 tusen tonn, mens Sovjet tok 9.957 tusen tonn.

I alt ble det fisket 76.773 tusen tonn fisk på verdens basis i 1982. Av dette var 68.197.000 tonn tatt i sjø, 8.576.000 var resultat av innlandsfiske. Dette er ny topp for begge typer fiske og det representerer den foreløpige toppen på en stigning vi har hatt siden 1977. I disse årene har havfisket økt med nesten 6,8 mill. tonn av en total økning på 8,3 mill. tonn.

Tallene omfatter fisk, skalldyr, muslinger og andre sjødyr (untatt sjøpatte-dyr). Tallene representerer fisken i levende vekt.

1983 – godt år for Skretting

For T. Skretting A/S har 1983 vært et godt år. Omsetningen økte 12,8% ifra 285 mill.kroner i 1982 til 322 mill.kroner i 1983. Resultat før årsoppgjørdisposisjon økte med 42% ifra 4,9 mill.kroner i 1982 til 7,0 mill.kroner i 1983.

Veksten kan i det alt vesentligste tilskrives økt fiskeföromsetning, mens sektorene landbruk og teknisk utstyr har vist stabil utvikling.

Vi har i løpet av året startet opp ny fabrikk i Averøy kommune ved Kristiansund. Fabrikken produserer utelukkende fôr til fiskeoppdrett, og med sin nærhet til markedet, stilles det store forventninger til økt servicenivå overfor kundene.

1983 ble også et gjennombruddsår for Skretting's nye høy-kvalitetsfôr for fisk, EDELFOR.

Produktet som ekstruderes (puffes) har etter omfattende fôringsforsøk vist seg å ha meget interessante egenska-

per, som gir en betydelig bedre fôrings-økonomi for oppdretterne. For å møte den sterke etterspørsels-veksten, har vi investert for 4,5 mill.kroner i ekstruder nummer to. Denne produksjonsteknikken gir også interessante perspektiver for spesialprodukter til speddyr og pelsdyr.

For 1984 forventes en fortsatt stabil utvikling innenfor landbruk og teknisk utstyr, og en markert vekst innenfor fiskefôr sektoren.

Ressursane i fokus på temakonferanse

Panelet under første dag av temakonferansen på Hotel Norge. Møteleiar adm. dir. Arnulv Midtgaard nummer fire frå venstre.

Ressurssituasjonen for lodde og sild kom til å stå i sentrum på den første temadagen i tilknytning til fiskarstemna i Bergen. Temaet for den første konferansedagen var rett nok «ressurs, marknad og økonomi», men desse to siste emna vekte mindre interesse mellom deltakarane enn temaet «ressurs».

Forsknings-sjef Johs. Hamre ved Havforskningsinstituttet innleidde om ressursane og konsentrerte seg om silde- og loddebestandane. Hamre sa at optimismen i vinterloddefisket kanskje har endra karakter etter vinterloddefisket i år. Det er eit faktum at loddebestanden har vorte utsett for kraftig nedfisking. Mot slutten av sesongen var loddemengdene små og lodda var relativt lita, understreka Hamre. Dette gjenspeglar ein noko svak loddebestand.

Talrike årsklassar

Rekrutteringa til årets loddebestand vert venteleg dårleg, ettersom gytebestanden er for svak. Årsklassane 1981–1983 er likevel talrike og dersom utnyttinga av desse vert gjort rasjonelt kan det oppfiska loddekvantumet halvdast på eit høgt nivå, sa Hamre.

Trass i ein reduksjon i loddebestanden er det likevel ingen krisesituasjon, understreka Hamre. Med ei rasjonell utnytting av dei rike årsklassane er det

grunn til å sjå optimistisk på framtida. Lodda må framleis vera hovudressursent for sildefiskeria i fleire år enno, dersom ein ikkje skal koma opp i nye kriser i denne næringa, sa forsknings-sjef Hamre.

Misnøye

Mellom fiskarane som var til stades under den første temadagen vart det uttrykt misnøye til dei medtodane som forskarane gjer nytte av i arbeidet med å kartlegga lodderessursane. Hamre gjorde det på si side klart at den akustiske målemetoden er den desidert mest pålitelege arbeidsreiskapen.

Heller ikkje innlegget til direktør Ole Enger i Nordsildmel var merkt av optimisme. Prisutviklinga på sildolje og sildemjøl har gått kraftig nedover etter nyår, og Enger gjorde det klart at prisane kom til å verta lave også resten av året og venteleg også i 1985.

Direktøren i Nordsildmel presenterte ei skisse til handlingsplan for sildenæringa. Enger meinte at det er av avgjerande betydning å utvikla ny teknologi

for meir rasjonell produksjon både på båtsida og på industrisida. Kostnadane i sildenæringa er i dag større enn auken i salsprisen og konsekvensen er dårleg lønsemd. For våre konkurrentar er dette ikkje tilfelle, sa Enger.

Tankefors

Dei største konkurrentane på verdsmarknaden utbetrar stadig produksjonsteknikken og oppnår dermed ein rasjonaliseringsgevinst. Det vert sett inn ein stor forskningsinnsats på dette området. Dette er eit tankefors på lang sikt som norsk sildenæring må ta alvorleg, sa Enger. Han åtvare konferansedeltakarane om at konsekvensane ikkje kan kontrollerast dersom vi ikkje er førebudde på ei slik utvikling.

Enger gjorde det også klart at næringa må bruka meir pengar på å utvikla nye produkt. Han la også stor vekt på å finna nye marknader. Som ein lekk i ein handlingsplan bør også kvart fiske gjennomførast etter økonomiske kriteriar og at vi får ei tilpassing mellom flåtekapasitet og industri.

Forutsetninga for gjennomføringa av ein slik handlingsplan i sildenæringa er

eit betre samarbeid mellom fiskar og industrien, meinte Enger. Han la til at møte og konferansar som tek opp problema i næringa er vel og bra, men det viktige er kva som skjer mellom møta. Direktøren i Nordsildmel konkluderte med at sildnæringa har eit potensiale for kostnadsnedskjæringar og det er gode utsikter med omsyn til utvikling av nye produkt.

Også underdirektør Gunnar Kjønnø i Fiskeridepartementet la fram dystre tal i sitt innlegg der han tok opp forholdet mellom flåte og ressurs. Kjønnø meinte at det ikkje er råd å få økonomisk

balanse i ringnotflåten utan å redusera fangst- og foredlingskostnadane. For å nå eit slikt mål må talet på ringnotfartøy reduserast endå meir, sa Kjønnø.

Inge Halstensen, fiskebåtreiar og formann i Hordaland Federiforening, meinte at møtet på Hotel Norge hadde ein pessimistisk grunntone. Me er på defensiven, sa Halstensen, men la til at situasjonene har vor mørk i fleire år og at det finst moglege vegar ut av vanskelege tider i denne næringa.

☞ Øystein Økland

Miljøvernprisen 1984 tildelt fiskemelsfabrikk i Troms

Jøvik Sildolje- og Kraftforfabrik A/S i Troms ble tildelt Industriforbundets Miljøvernpris 1984 under Forbundets generalforsamling 26. april. Bedriften fikk prisen for et pilotanlegg for spillvarmeinndamping der overflødig energi fra fiskemeltørkene ble brukt. Etter en tids prøving kunne spillvarmeinndampingsanlegget tas i full drift og det ene røkrenseanlegget på tørkeavgassene demonteres – to år etter at det var installert. Fra Jøvik Sildolje- og Kraftforfabrik kommer det idag hverken lukt, røyk eller damp. For knappe syv år siden kunne sildoljebedrifter både sees og luktes på lang avstand – avgengig av vindretning.

Mannen bak idéen og utviklingsarbeidet var siv.ing. Eilif Ternes fra Stord.

Arbeidet med energisparing ved Jøvik og andre fiskemelfabrikkert fortsetter med installering av elektronisk prosesskontroll. I løpet av ti år er energiforbruket ved fiskemelproduksjonen sunket med 30%.

Prisen har siden 1972 hvert år blitt tildelt en industribedrift for særlig innsats på miljøvernsektoren. Begrunnelsene for pristildeling opp gjennom 70-årene hadde hovedvekt på tiltak mot forurensninger, mens det nå legges mest vekt på energi- og ressursgjeving i bedriftene.

Selen spiser mest tobis?

Det britiske miljøforskningsrådet har gjort en undersøkelse som viser at gråsel har et konsum på 140.000 tonn fisk i året i gjennomsnitt. Rapporten har møtt sterk kritikk, særlig fra fiskerhold. Den blir karakterisert som et av de kraftigste rundkast forskerne har gjort.

Skipper Willie Hay, president i den skotske fiskerorganisasjonen, sier at forskerne til nå har bedt om hjelp fra fiskerne for å beskytte kull av selunger slik at bestandene kan opprettholdes. Nå har de imidlertid slått helt om.

Rapporten konkluderer med at 60% av selens meny består av tobis, ytterligere 12% er lange og brosmе, mens bare en liten del av menyen er økonomisk viktige fiskearter som hvitting, flatfisk, hyse, sei, pollack og torsk.

En annen konklusjon er at det ikke finns tilgjengelig tallmateriale som beviser sammenhengen mellom tallet på sel og nivået i rovet på laks – hverken i sjø eller når laksen står i garn.

Derimot blir de sagt at det finns bevis for at enkelte faste notsettingsområder er gjenstand for mye lakserov fra selens side, særlig tidlig i sesongen.

Voksne gråsel er trolig spredt over et stort område mener rapportskriverne, som imidlertid streker under at konklusjonene i rapporten må tolkes med varsomhet.

Gruppen bak rapporten har arbeidet i tre år og ble i sin tid opprettet for å få bedre kunnskaper om sammenhengen mellom sel og fiskerinæring.

Rapporten tar for seg fire hovedområder: utbredelsen av gråsel utenfor gytesesongen, sammenhengen mellom gråsel og laksefiskeriene, variasjonene i gråselens diett gjennom året og utvikling av matematiske modeller for sammenhengen mellom selbestanden og fiskeriene.

– Fishing news –

lån og løyve

«Skarbaren»

Einar Jørgensen og Jarle Kristiansen, Båtsfjord, har fått løyve til å overta eiendomsretten til m/s «Skarbaren», T-39-T. De har også fått tilsagn om reketråttillatelse til fartøyet.

«Skarbaren» tilhører nå Inge Andreassen m.fl. i Krokeldalen. De har fått melding om at de ikke kan regne med å få reketråttillatelse for et eventuelt erstatningsfartøy for m/s «Skarbaren».

Jørgensen og Kristiansen har også fått tilsagn om loddetråttillatelse for «Skarbaren».

«Stenbakken»

Per Even Nordby, Kvaløysletta, har fått løyve til å overta eiendomsretten til m/s «Stenbakken», T-429-T. Nordby har samtidig fått tilsagn om reketråttillatelse for fartøyet.

«Stenbakken» tilhører nå Collin Jensen A/S, Kvaløysletta, og de har fått melding om at de ikke kan regne med reketråttillatelse til eventuelt erstatningsfartøy for m/s «Stenbakken».

«Svanaug Elise»

Kolbjørn Ervik og Sønner A/S, Dyrvik, har fått løyve til å fiske med ringnot etter sild, makrell, lodde, kolmule og brisling med m/s «Svanaug Elise», ST-19-F. Lastekapasiteten er satt til 8.000 hl. pr. tur.

«Westøy»

Fiskeridirektøren har gitt **Yngvar Marseliussen, Træna**, løyve til å kjøpe en halvpart av eierinteressene i m/s «Westøy», N-10-TN. «Westøy» er på 51,1 fot og 24,83 brt.

«Vikanøy»

Jon Edvard Johnsen, Straumsjøen, har fått Fiskeridirektøren sin tillatelse til å kjøpe 1/4 part i m/s «Vikanøy», N-210-BØ. Båten er på 63 fot og 47 brt.

Direkte sløyning ombord gir:

Bedre og jevnere kvalitet

- **Bedre og jevnere kvalitet**
- **Mindre forurensing av havneområdene**
- **Tidsbesparelse**

Dette er noen av de resultatene som er oppnådd i Loppa-prosjektet. Under siste dag av temakonferansen i tilknytning til Fiskerimessen i Bergen redegjorde Kyrre Lien fra FTFI om prosjektet og de erfaringene som er gjort til nå.

Råstoffkvalitet

Loppa-prosjektet er et samarbeidsprosjekt mellom FTFI og 7 bedrifter i Loppa-området. Et av delprosjektene omhandler råstoffkvaliteten og arbeidet har i hovedsak dreiet seg om utprøving av en medtode for direkte sløyning av fisken ombord ute på feltet. Resultatene og den rasjonaliseringsgevinsten som det er mulig å oppnå er interessante.

Fisken blir sløyet like etter bløgging i

dette systemet som prosjekt-gruppen har utprøvt ombord på «Jim Reidar». FTFI har utviklet et bløde-vaskesystem der fisken passerer gjennom to adskilte kar. Fisken blir tvinget gjennom vann slik at den blør skikkelig ut. Etter å ha ligget ca. 20 minutter i utblødingskaret er fisken utblødd. Konklusjonen er at fisk som har gått gjennom et slikt system i alle fall ikke er dårligere utblødd enn fisk som blir bløgget og sløyet etter dagens forskrifter.

Store investeringer

Kyrre Lien understreket imidlertid at dette systemet fordrer relativt store investeringer ombord. Sløyebenge, råstoffbenge, kar og annet dekkstutyr beløper seg til rundt 60 000 kroner.

Systemet gir likevel en rasjonaliseringsgevinst og tidsbesparelse for fiskerne. På en annen side resulterer direkte sløyning ombord i et merarbeid. Prosjektet viser også at kvaliteten blir bedre og jevnere. Fra et miljøhensyn fører sløyning på feltet til mindre foru-

rensing av havneområdene i nærheten av mottaksstasjonen.

Økonomisk støtte

En forutsetning for at fiskerne skal ta på seg merarbeidet med sløyning på feltet er at de får betalt for å levere fisk av høyere kvalitet. Norges Råfisklag har gitt økonomisk støtte til dette prosjektet, men denne støtten er nå oppbrukt. For videre utvikling av dette prosjektet og dette råstoffbehandlings-systemet i det hele: er det nødvendig med offentlig støtte, understreket Kyrre Lien i sitt foredrag.

Situasjonen i dag er at det er slutt med direkte sløyning ombord. Fiskerne sier nei, fordi de mener at de ikke blir premiert for høy kvalitet på råstoffet, og er derfor ikke villig til å investere i slikt dekkstutyr som krevst til dette bløde- og vaskesystemet.

76 Øystein Økland

Regjeringen foreslår forenkling i hermetikkavgiftene

Regjeringen har foreslått at Stortinget vedtar en ny lov om avgift på hermetikk til erstatning for to eksisterende lover. Avgiften skal gå til et fond som skal finansiere hermetikkbransjens fellesinstitusjoner innen områdene forskning og utvikling, opplæring, markedstiltak og informasjon.

I dag kreves det inn 5 avgifter til forskjellige formål, med 4 forskjellige fonds til å dekke utgiftene til fellesoppgaver for hermetikksektoren.

Lovforslaget vil bidra til å forenkle det regelverket som gjelder for avgifter til markedsføring, forskning, opplæring m.v. innenfor hermetikkbransjen, og er et ledd i det rasjonaliserings- og omorganiseringsarbeidet som for tiden er i gang i hermetikksektoren.

Forslaget til ny lov går ut på at Kongen kan bestemme at det ved

utførsel og omsetning innenlands av ale sorter hel- og halvkonserver av fisk, skaldyr og bløtdyr og av kjøtt og flekk skal svares avgift til et fond. Kongen skal gi nærmere forskrifter om hvilke varer som skal være avgiftspliktige etter denne loven, og om gjennomføringen av loven. Det vil si blant annet hvor stor avgiften skal være, hvordan den skal kreves opp og hvordan fondet skal styres.

Fiskeridepartementet vil foreslå at de någjeldende avgiftssatsene totalt blir opprettholdt, det vil si at avgiften blir på 15 promille for fisk og fiskevarer, 2 promille for kjøtt- og fiskehermetikk. Nytt i loven blir at avgiften kan kreves opp for innenlandsomsetning til alle de formålene avgiftsfondet er tenkt brukt til.

Danskene frykter Spania og Portugal

To spanske trålere som har landet konsumfisk i Esbjerg har skapt frykt blant danske fiskere for hva som kommer til å skje når/hvis Spania og Portugal blir medlemmer i EF. Det er sjølsagt Nordsjøen som bekymrer danskene mest, men den danske fiskeriministeren har slått fast at Danmark kommer til å stå sterkt på kravet om at dansk fiskerinæring ikke skal berøres av de to landas medlemskap.

Fiskeriminister Henning Grove understreker at det ikke må røres ved den balansen som ble oppnådd i fiskeriforliket i januar 1983, det vil si at den danske delen av fisket i EF ikke må bli mindre enn den er i dag. På den bakgrunn mener den danske fiskeriminister at det er tvilsomt om det blir plass til et spansk eller portugisisk Nordsjøfiske.

– dansk fiskertidende –

– Gjer det lønsomt å selje fisk, det gir ferskfisken større marknad

– Ferskfisken har vind i segla no. Vi kjenner ikkje grensa for utbreiinga av norsk fersk fisk på verdsmarknaden, kanskje den ikkje finns?

Dette spørsmålet stilte banksjef Arne Nore i Fiskernes Bank då han opna den første av to fagmøte om ferskfisk som vart

arrangert i samband med Fiskarstemna i Bergen. Marknad, produksjon og omsetning sto på programmet første dagen.

Konklusjonen kan samanfatast i dei to K'ar – kvalitet og kontinuitet – som det viktigaste grunnlaget for å oppretthalde og auke ferskfisken sin marknadsdel.

Dei første timane etter at fisken er komen på dekk er heilt avgjerande for kor edel fisken vert. For å betra kvaliteten på norsk fisk har det dei siste åra vore gjennomført ei rekke prosjekt, eit av dei mest omtala har nok vore Nordsjøutvalet sitt blanktorskprosjekt.

I tilknytning til arbeidet i Nordsjøen vart det i si tid laga ein prognose for auken i kvantumet oppfanga botnfisk i dette havområdet. Prognosen gjekk ut på at det i 1983/84 skulle takast 120.000 tonn, dette stemmer på 1.000 tonn nær.

Kjenn marknaden

Men kva hjelper det å ta opp fisken og forbetra kvaliteten om ein ikkje kjenner marknaden og svingningane der? Den tyske marknaden er viktig for norsk fersk fisk og til dette seminaret hadde

arrangørene henta heim fiskeriråd Kjell Breivik frå Hamburg.

Breivik kunne leggja interessante tal for det tyske fiskekonsumet på bordet, tal som mellom anna viser at 15 % av all fisk tyskarane et er fersk. Dessutan fortalde tala at 40 % av all fisken som vert konsumert i Tyskland er sild, nærast opptil kjem sei som utgjør 14 % av totalforbruket. Seien ser imidlertid ut til å være populær og tek stadig større del av marknaden.

Breivik meinte at ferskfisken absolutt har ei framtid, noko han ville ha benekta for 5–6 år sidan. Statistikken for den tyske marknaden viser at bruken av fersk fisk vart halvert i Tyskland frå 1960 til 1975. Seinere har tilhøva stabilisert seg og i dag har fersk og frossen fisk omlag same marknadsdel.

Grunnen til denne sterke nedgangen var at det vart mindre kontinuitet i

leveringane, prisane var ustabile og kvaliteten var til dels dårleg og dels ustabil. Breivik meinte at oppdrettsnæringa har vore med på å endra desse tilstandane ein del, samstundes som den har ført med seg optimisme i heile fiskerinæringa.

Dei to K'ar

Dei to K'ane – kvalitet og kontinuitet – har vore alfa og omega for dei som driv eksport av oppdrettsfisk, og dette har kome dei som driv eksport av annan fersk fisk til gode. Med oppdrettsnæringa kom nemleg planlegginga inn i fiskerinæringa – ein svært vesentleg faktor i eksportarbeidet.

Til venstre statssekretær Leiv Grønnevet

Tollsatsane slår uheldig ut for eksport av norsk fisk til EF. Fordi norsk landbruksnæring er verna mot import av landbruksprodukt frå EF land, har norsk fisk fått svært høge tollsatsar i EF og Breivik føreslo at norsk landbruksnæring burde betale sin del av det denne kaka har kosta.

Mest aure i Tyskland

Auren dominerar den tyske marknaden, årleg vert det seld omlag 30.000 tonn aure medan laks berre vert omsett i eit kvantum på 4-5.000 tonn. Det er likevel verdt å merkja seg at laksen mest dobla sin marknadsdel i 1983, ein utvikling som ser ut til å halda fram. Eit anna interessant fiskeslag som vekte debatt på møtet var ueren. Breivik meinte at Noreg kan selje mykje uer til Tyskland som fersk fisk, og mange var inne på tanken om at dette kanskje kunne vere meir tenleg enn å byte uerkvota bort til Sovjet mot mellom anna torsk. Statssekretær Leiv Grønnevet som deltok i panelet sa at dette ikkje har vore på tale, men at det sjølvsgat må vurderast.

Treng fleire utsal

– Det svakaste leddet i ferskfiskomsetnaden i dag er at vi har for få utsalsstader, hevda Breivik. Men han understreka at han meiner kontinuiteten vi kan oppnå ved å drette opp

andre fiskeslag enn laks og aure, også vil kome den villfiskene som vert omsett til gode.

Fiskernes Bank hadde og henta ein pensjonert direktør fra det multinasjonale firmaet W.R. Grace til å snakke om perspektiv på marknadsføring av fisk. Weisser, som mannen heiter, hadde mange og interessante synspunkt på nordmenn sin marknadsføringsinnsats for fersk fisk.

Lyst å selje fisk

– Utgangspunktet må være at detaljhandelen har lyst å selje fisk, det betyr at dei må tene pengar på å gjere det. Det burde være mulig i et land med fiskebanker utenfor stuedøra å levere eit produkt som gir handelen samme fortjeneste som den dei til dømes har på kjøtt, hevda Weisser.

Kjøttindustrien er på defensiven over heile verda, meinte Weisser, noko som gir norsk fiskeindustri alle kort på handa.

– Målet må vere å få kvar nordmann til å ete like mykje fisk som japanarane – 98 kg. pr. hovud i året; utfordra han.

Forsøksproduksjon av fersk fisk pakka i vakum har vore vellukka. I Frankrike er fisken blitt godt motteken, ei forbrukarundersøking viser at dei som har prøvd produktet er blitt freista til å ete meir fisk enn tidlegare.

Norsk fisk for dyr

Weisser hadde sjekka prisane på fisk og var skremd over kor dyr den er. 1 kg. torskfilét er 11 % dyrare i Noreg

enn i Sverige og Danmark. Går vi lengre sørover i Europa er skilnaden enno større, 79 % er skilnaden mellom Noreg og Nederland og det er 54 % dyrare å kjøpa 1 kg. torskfilét i Noreg enn i Storbritannia.

Nedgangen i kjøttkonsumet på verdsbasis har vore på 47 % dei siste åra. Og grunnen finn du i at dei fleste menneske legg større vekt på samanhengen mellom helse og høgt kaloriinntak. Som ein kompensasjon har fjørkreforbruket dobla seg, denne industrien har nemleg visst å nytta høvet.

På denne bakgrunn er det truleg at ferskfiskkonsumet vil auke dramatisk dei neste åra, og dette har ført til at mange multinasjonale selskap har kasta sine auge på fisk.

Fersk nok fisk innanlands?

Weisser hadde merka seg at ein norsk kjøkkensjef har uttalt at fisken hadde vore ferskare dersom den vart levert frå Paris enn den vi i dag kan få i Oslo. Han hadde ikkje sett nokon som motsa dette, og det var heller ingen som kjende seg kalla til å motsei han under møtet i Bergen. Weisser karakteriserte dette som ei falitterklæring fra fiskeindustrien.

– Norsk fiskerinæring har alle fordelar, både når det gjeld ressursar og distribusjonsnett. No manglar det berre å gjere omsetninga av fisk profitabel, konkluderte Weisser.

Innlandsmarknaden var tema også for dei to siste foredraga, av Olav Berg

Til høgre Hallvard Lerøy jr.

og Jon Thordarson, som begge hadde konstatert at det er vanskeleg å omsetje fersk fisk på den norske marknaden. Olav Berg har si erfaring blant anna frå Opplysningsutvalget for fisk, medan Jon Thordarson har arbeidd med Loppaprosjektet hos FTFI.

Det norske konsumet av fisk har gått ned frå ca. 40 kg. pr. hovud i 1955 til 33 kg. i '82. Det gledelege er imidlertid at forbruket har vore enno lavare enn i '82, i 1979 var det under 30 kg. pr. hovud i året, slik at trenden no er positiv. Kjøttkonsumet har derimot gått opp i same tidsrom, frå 33 kg. i 1955 til vel 50 kg. i '82. Prisen har utvikla seg omtrent likt for de to vareslaga.

Fersk fisk i daglegvarehandelen

På den norske marknaden har frosne og hermetiske fiskeprodukt ein distribusjonsgrad på omlag 98 %, medan det ser verre ut for ferskfisken. I 1981 var det att omlag 350 fiskebutikker her i landet, mot omlag 2.000 for nokre år sidan. Likevel – fiskebutikker er ikkje godt nok, ferskfisken må inn i daglegvarehandelen om den skal bli tilgjengeleg for flest mogeleg.

Spørsmålet Olav Berg stilte på denne bakgrunnen var om norsk fiskerinæring kan tilpasse seg denne nye omsetningstypen? Mellom anna betyr det at fisken må inn i flest mogeleg av dei 8.000 daglegvarebutikkane vi har her i landet, og det kostar pengar – særleg i ny innreidning.

Vakumpakka fisk kan være løysinga fordi den ikkje på same måte krev omstilling hjå detaljisten. Det burde og vere mogeleg å oppnå same avanse på fersk fisk for detaljisten som han i dag har på kjøtt, nemleg 17,11 %.

Ei omlegging må til, det er klart. I kjøttomsetninga tok det omlag 15 år å endre forbruksvanane. Kan fiskerinæringa greie det og helst på kortare tid?

Kvar butikk ein fiskedisk?

Olav Berg meiner at det er mogeleg å auke fiskeomsetnaden med mellom 1,2 og 1,4 milliarder i året, under føresetnad av at det finns ein fiskedisk i kvar einaste av dei 8.000 daglegvarebutikkane i Noreg. Samstundes må det setjast i verk informasjonskampanjar for å endra forbruksmønsteret og det kan dessutan vere tenleg å ta i bruk merkevarer.

Ny omsetjingsstruktur må til?

Mange meiner at strukturen på omsetjingsleddet her i landet er med på å halde konsumet av fersk fisk nede. Særleg får Råfisklaget og Makrelllaget gjennomgå av mange grossistar, enkelte går til og med så langt som å sei at dei to laga hindrar omsetnad av fisken i fersk tilstand.

Hallvard Lerøy jr. føreslo at fiskarane, for å få eit betre innblikk i kva kvalitet betyr, må gjere som oppdrettarane – bli med eksportørane ut på marknaden og sjå kva som skal til for å få fisken seld.

Tanken om å premiere kvalitet er ikkje ny i fiskerinæringa, men til no har den ikkje vunne tilstrekkeleg gjennomslag. Den vart kasta fram også på dette møtet, og dei fleste var samde i at det vil tene fiskerinæringa.

Statssekretær Leiv Grønnevet sa at myndighetene har som mål å auke fiskekonsumet med 10 kg. pr. hovud fram til 1990. Og han nemnde stikkord som organisering og distribusjon for å nå dette målet. Derimot var han ikkje udelte samd i kritikken av Råfiskloven. Han meinte det er val av prissetjingsystem som er det viktigaste, Råfisklova fungerer etter norske tilhøve. Likevel sa han seg samd i at det trengs reformar i førstehandsomsetnaden slik at det ikkje på førehand er gitt av prisen kva råstoffet skal brukast til.

Alt i alt: KVALITET OG KONTINUITET – det er hovudingrediensane i å få folk til å bruka meir fersk fisk både i Noreg og i utlandet.

F.G. Kari Østervold Toft.

FISKERIDIREKTORATET

STIPENDIAT/FORSKER

Ved Havforskningsinstituttet er ledig vikariat i ett år for stipendiat/forsker. Arbeidsområdet omfatter beregning av bestanden av bunnfiskarter i de nordlige farvann, spesielt med data fra bunntål og akustiske undersøkelsesmetoder.

Den som blir ansatt må delta i arbeidet med innsamling og behandling av data, og må kunne delta i feltarbeidet. Erfaring i bruk av EDB-er nødvendig. Stillingen ønskes besatt med en cand.real. med hovedfag i fiskeribiologi eller marinbiologi.

Stillingen vil bli avlønnet som 1762 stipendiat eller 0070 forsker etter kvalifikasjoner. Søknad merket «36/84 sendes Fiskeridirektøren, Postboks 185, 5001 Bergen, innen 25.5.84.

Kjemipraktikanter

Fiskeridirektoratet, Sentrallaboratoriet, Møllendalsvei 4, Bergen, skal fra 1. august 1984 ta inn to nye praktikanter.

Arbeidet gir god førsteopplæring i laboratoriarbeid og er godkjent som praksis for videregående skoler.

Praktikanten får lønn etter lønnstrinn 1 i statsregulativet, brutto kr. 4.589,50 pr. måned. Lønnen er f.t. under revisjon.

Det trekkes 2% av brutto lønn for lovbestemt medlemskap i Statens pensjonskasse.

Skriftlig søknad mkr. «31/84» med kopi av attester og vitnemål sendes Fiskeridirektøren, postboks 185, 5001 Bergen, innen den 20. juni 1984.

Akvakultur i morgen

av ass. fiskeridirektør
Viggo Jan Olsen

Når man skal prøve å si noe fornuftig om «akvakultur i morgen», som er min tildelte tekst – så blir det en slags balansegang mellom ønsketenkning og problemfokusering. Og det blir også noen tanker om tvil og tro.

Det som er lettest er antakelig å liste opp alle problemer man kan se. For i likhet med den øvrige del av norsk fiskerinæring finnes det også en rekke problemer innenfor dette område.

Men viktigere enn problemene er det å fastslå at man her står ovenfor en rekke utfordringer – og muligheter. Og hvordan utviklingen kommer til å bli, vil først og fremst avhenge av den politikk man velger å følge. Fiskeripolitiske beslutninger, distriktpolitiske beslutninger, forskningspolitiske beslutninger, næringspolitiske beslutninger – alt dette vil være avgjørende for den akvakulturnæring vi har om 10 år.

Men i tillegg til dette har akvakulturnæringen også en iboende kraft, en dynamikk, som gjør at jeg tror på en positiv utvikling for næringen selv om man skulle komme i skade for å foreta feilbeslutninger på de områdene jeg nevnte.

Målet – en levedyktig næring

Målet med akvakultur-virksomhet i dag, i morgen – og i overmorgen, må være å skape en levedyktig kystnæring som grunnlag for fremtidig bosetting – enten dette skjer i form av intensivt oppdrett, ekstensivt oppdrett eller i form av kulturbetinget fiske.

Vårt utgangspunkt – med store, uforurensede kyst – og fjordområder – skulle være det aller beste. Vi har en rekke såkalte komparative fordeler.

Men paradoksalt nok skaper mulighetene også interessekonflikter og problemer som må løses i en større sammenheng. Når vi vet at f.eks. et oppdrettsanlegg kan legge beslag på 15–18 dekar, og vi likeledes vet at alle steder ikke er egnet for oppdrett, så ser man at det ganske snart kan oppstå interesse-motsetninger mellom oppdrett og tradisjonelle fiskeriinteresser, mellom oppdrett og fritidsinteresser,

Viggo Jan Olsen holdt dette foredraget på NFFR's åpne rådsmøte i Tromsø denne uka. Olsen er for tida formann i en arbeidsgruppe som ser på akvakulturspørsmål.

mellom oppdrett og grunneierinteresser – for å nevne noen.

Jeg skal i det følgende begrense meg til å si litt om 3 områder av akvakultur. Det er:

- 1) Tradisjonelt oppdrett (laks og ørret).
- 2) Oppdrett av andre arter enn laks og ørret.
- 3) Kulturbetinget fiske.

Tradisjonelt oppdrett

Den utvikling vi de senere år har hatt innenfor intensivt oppdrett av laks og ørret må betegnes som nærmest eventyrlig. Mens det i 1971 ble omsatt 531 tonn laks og ørret til en verdi av ca. 11 millioner kroner, var tallene for 1983 ca. 22.300 tonn til en verdi av 762,5 mill. kroner. Jeg skal ikke plage noen med å regne ut økningen i prosent.

Forventningene til den videre utvikling innenfor denne del av næringen er i dag nærmest foruroligende store, og har materialisert seg i ca. 1200 søknader om oppdrettskonsesjoner.

Oppdretterne selv regner med en fortsatt meget sterk kvantumsøkning, og salgslagets egne prognoser innebærer mer enn en fordobling av kvantumet fra 1983 til 1986, der man opererer med prognoser på 50.000–55.000 tonn laks og ørret. Hele økningen forutsettes å komme på laks.

Hvordan utviklingen innenfor oppdrett faktisk kommer til å bli, vil avhenge av økonomien til den enkelte oppdretter – som igjen blir bestemt av pris

× kvantum på den ene siden og kostnader på den andre.

Med det produksjonspotensiale som ligger i allerede tildelte konsesjoner, er det helt klart at næringen står overfor enorme utfordringer på markedsføringssiden. Og man kan stille spørsmålet om man vil være i stand til å opparbeide nye markeder like raskt som produksjonen øker.

En av hovedårsakene til den suksess oppdrettsnæringen hittil har hatt, er at man har valgt kvalitet som konkurranseparameter – og at man, i hvert fall så langt, har greid å opprettholde absolutt topp-kvalitet på norsk oppdrettsfisk. At man har lyktes på dette felt har gjenspeilet seg i prisene.

Et vesentlig spørsmål for utviklingen videre er om man greier – med de økte kvanta som må påregnes de nærmeste år – å opprettholde det kvalitetsrennomé som er skapt for norsk oppdrettsfisk.

Dette er først og fremst en kjempeutfordring for den enkelte oppdretter. Faller man for fristelsen til å høste kortsiktig profitt ved å rennonsere på kravet til topp-kvalitet, så kan det på lengre sikt bli meget dyrt for hele næringen.

Et spørsmål som kanskje vil få enda større betydning for morgendagens fiskeoppdrett, er om man vil være i stand til å mestre de problemer – og den trussel – som fiske sykdommer representerer. Denne trusselen er vel den mørkeste sky man kan se i horisonten. Jeg skal ikke male den svartere enn den er, men velger å se på også disse

problemer som en utfordring – og da først og fremst en utfordring for forskningen.

Utfordringen til de politiske myndigheter tror jeg i særlig grad blir å medvirke til en balansert vekst innenfor oppdrettsnæringen. Og med balansert vekst mener jeg da at man unngår overproduksjon med de følger det innebærer. Det er røster som hevder at det produksjonspotensiale allerede gitte oppdrettskonsesjoner innebærer, betyr at grunnlaget for en ubalansert utvikling allerede er lagt.

Vi har innenfor andre deler av norsk fiskerinæring opplevd at en for rask ekspansjon har medført problemer som det kan være vanskelig å komme ut av. Dette bør man prøve å unngå innenfor oppdrettsnæringen, uten at man blir så forsiktig at man i realiteten skaper en slags privilegert konsesjonsadel.

Kunnskap, innsikt og faglig dyktighet hos den enkelte oppdretter er også en forutsetning for fortsatt suksess. Å gi oppdretterne relevante utdanningstilbud og gi dem adgang til nødvendig rettledning, for å høyne kompetansenivået – er også en utfordring, først og fremst for myndighetene, men også for næringens egne organisasjoner.

Andre arter enn laks og ørret

Når det gjelder oppdrett av andre arter enn laks og ørret, så må vi ikke glemme at vi også her har en utvikling på gang.

De arter som man i første rekke tenker på er torsk, rødspette, piggvar, tunge, kveite, ål, skalldyr (særlig hummer) og skjell.

Jeg tror ikke noen har helt klart for seg hvilken rolle disse forskjellige artene kommer til å spille i morgendagens akvakulturnæring, men en rolle vil de spille – i hvert fall noen av dem.

Piggvar og tunge er varmekjære arter, hvor man ved oppdrett vil være avhengig av oppvarmet spillvann fra kraftverk. Det gir i seg selv en begrensning av mulighetene.

Oppdrett av ål har man forsøkt også i Norge, men lønnsomheten var her det problem som gjorde at prosjektet ble avvirket.

Et prosjekt med oppdrett av hummer er i gang, men endelige konklusjoner foreligger ikke, selv om det er knyttet adskillig optimisme til prosjektet.

Oppforing av krabbe forsøkte man tidlig på 1970-tallet, men forventningene til dette ble ikke innfridd.

Når det gjelder kveite gjenstår, har jeg følelsen av, adskillig forskning før denne arten kan bli aktuell i kommersielt oppdrett.

Torsk er kanskje den mest interessante arten ved siden av laks og ørret i morgendagens oppdrett – i hvert fall hvis man legger kvantum til grunn. Men også her tror jeg spørsmålet om driftsøkonomi – lønnsomhet – vil være den faktor som i hovedsak bestemmer utviklingen.

Det samme er tilfelle for dyrking av skjell.

I 1982/83 ble det høstet 26 790 kilo

blåskjell. I 1983/84 forventes det høstet 282 750 kilo og 1984/85, 637 100 kilo, slik at man også for blåskjell regner med en betydelig produksjonsøkning.

De beste forholdene for blåskjell-dyrking finner man i ytre Oslofjord, langs Sørlandskysten og i fjordene på Vestlandet og nordover til Trøndelag.

Ærfugl som beiter på skjell er blitt et problem for mange skjelldyrkere, og man har ennå ikke funnet frem til metoder som effektivt kan holde ærfuglen borte fra anleggene.

Dyrking av østers har foregått i Norge i over 100 år, men virksomheten har aldri fått noe stort omfang. De siste årene har riktignok interessen for østersdyrking øket sterkt.

Østersen har en vekstperiode frem til markedsstørrelse på 3–4 år, og norsk østers har en fasjon, smak og kvalitet som gjør at den har et godt renommé på de aktuelle markeder. Men mangel på yngel har hindret østersproduksjonene i Norge. Yngelproduksjonen har generelt vært for lav. Denne produksjonen foregår i yngelpoller, hvor man ved drivhuseffekt får tilstrekkelig temperatur (25–27°) til at østersen kan gyte. Men produksjonen varierer med meteorologisk forhold som sol, nedbør og vind.

Dyrking av kamskjell er på verdensbasis blitt en stor og lønnsom næring – spesielt Japan og Korea kan vise til

Torskforskingen har fått sitt gjennombrudd ved Akvakulturstasjonen i Austevoll.

Forsøket med intensivt åleoppdrett i Ålvik var ikke økonomisk vellykket.

gode resultater. Men hvilken plass kamskjell vil få i morgendagens norske akvakultur, har jeg ingen klare meninger om.

La meg blant andre arter også ha nevnt marine mikroalger – tang og tare. Det er en svært viktig del av naturressursene i havet og i flere land har dyrking av tang og tare fått et omfang som gjør at det blir høstet mer av dyrkede alger enn av viltvoksende.

I Kina ble det eksempelvis dyrket 1,3 millioner tonn i 1981, og man tar sikte på å produsere 5 millioner tonn i begynnelsen av 1990-årene.

I Norge arbeides det i dag med et prosjekt for dyrking av såkalte rødalger.

Men jeg tror vel egentlig ikke at dyrking av marine mikroalger kommer til å spille en stor rolle i morgendagens akvakultur-næring.

Kulturbetinget fiske

Kulturbetinget fiske – dvs. fangst av organismer som har hatt en del av sin tidlige livssyklus under kultur – er et av de mest spennende feltet av morgendagens akvakultur.

De arter som man først og fremst kan tenke seg som særlig aktuelle i et kulturbetinget fiske er laksefisk – og på litt lenger sikt også torsk. Andre arter kan også komme på tale, men her er det neppe tale om de samme mulighetene i volum.

Det er utviklet metoder for kunstig klekking og startforing av laksefisk som gir høy overlevning i forhold til rognenden. Den videre oppforing til set-

tefisk eller smolt er heller ikke noe problem. Disse forholdene gir laksefisk store fordeler fremfor andre arter, der klekking og startforing under kunstige vilkår kan være problemfylte.

Nå har man imidlertid også fått et gjennombrudd når det gjelder klekking og startforing av torsk, slik at forholdene rent «teknologisk» også ligger til rette for å utvikle et kulturbetinget fiske etter torsk.

Men selv om klekking og startforing i praksis kan gjennomføres i stor skala, så representerer dette selvsagt også kostnader – og da står man igjen overfor det mer trivielle spørsmål om lønnsomhet, som også her vil være avgjørende for utviklingen videre.

Kostnadene avgjør

Kostnader pr. utsatt individ, gjenfangstprosent, kostnader ved gjenfangst og salgspris pr. gjenfanget kilo er noen stikkord. Sammenhengen her vet man ikke nok om pr. i dag, men det må man finne ut i morgen.

Ser vi på mulighetene for et kulturbetinget fiske etter f.eks. laks, så er det helt klart at prisen på smolt må bli betydelig lavere for at dette skal bli samfunnsøkonomisk lønnsomt. Etter spørsele etter smolt til utsetting vil komme i tillegg til den økte etterspørsel etter smolt til oppdrett. Kapasiteten i produksjon av settefisk vil i første omgang være en flaskehals. I neste omgang vil spørsmålet være om det markedsmessig er plass for et betydelig kulturbetinget fiske etter laks i tillegg

til den sterke økning det er lagt opp til i oppdrett av laks.

Jeg skal ikke prøve å besvare spørsmålet. Jeg bare indikerer at her står man overfor fremtidige næringspolitiske konflikter av ikke uvesentlig størrelse.

Når det gjelder muligheter og forutsetninger for et kulturbetinget fiske etter torsk, skal jeg prøve å illustrere det med noen få tall.

Basert på en produksjonskostnad for utsatt fisk på 2 kroner pr. stk., vil en 1-kilos fisk, ved en gjenfangstprosent på 10, få en kostnad på 20 kroner pr. kilo.

Dersom man kan redusere produksjonskostnadene til 1 krone pr. utsatt fisk, og gjenfangstprosenten fortsatt er 10, vil en 2-kilos fisk få en kostnad på 5 kroner pr. kilo og en 4-kilos fisk en kostnad på kr. 2,50 pr. kilo.

Jeg vet ikke om en gjenfangstprosent på 10 for utsatt torsk er realistisk tall, men jeg nevner at dersom kostnadene for utsatt fisk kan reduseres til 50 øre pr. stk., vil man ved gjenfangstprosenter på 17 komme under 1 krone pr. kilo i kostnad for gjenfanget fisk.

Og når – eller hvis – man kommer dit, kan nok kulturbetinget fiske etter torsk bli interessant i samfunnsøkonomisk sammenheng.

Næringsgrunnlaget

Men den helt avgjørende forutsetning for at utsetting av f.eks. torsk for beiting skal ha en fremtid, er at det i de områdene fisken blir satt ut, er til-

strekkelig næringsgrunnlag for en økt torskestamme.

Ettersom sildestammen nå bygges opp igjen vil næringsgrunnlaget for de naturlige populasjoner av torsk bli forbedret. Dette vil i tid falle sammen med utsetningsforsøk av torsk. Her er det derfor viktig at man greier å holde «snottet fra skjegget» når det gjelder å analysere resultat av utsetting i relasjon til utvikling i naturlige bestander.

Jeg tror at det dominerende trekk også ved morgendagens akvakultur vil være intensivt oppdrett av edelfisk – fordi det er her man fortsatt vil oppnå best økonomi.

Jeg ser for meg en distriktsnæring med høy kompetanse, som vil være i stand til å utnytte resultater av forsknings- og utviklingsarbeid innenfor områder som oppdrettsteknologi, ernæring og føringsteknologi, genetik, sykdomsbekjempelse, markedsforskning osv. Jeg ser med andre ord for meg en næring, som blant annet ved

hjelp av målrettet forskning, vil være i stand til å utnytte de muligheter som er til stede – også når det gjelder andre arter enn laks og ørret. Men ekspansjonen i oppdrett av andre arter tror jeg vil bli mer møysommelig og langsom – og de store resultater her vil man kanskje ikke høste før i overmorgen og senere.

Sea-ranching spennende

Når det gjelder kulturbetinget fiske – sea-ranching, om man vil – synes jeg som sagt at dette er et spennende felt. De perspektiver som ligger i ideene om å sette ut yngel for å «hjelpe» naturen, er facinerende. Men jeg tror på den annen side at man skal være litt varsom og ikke spenne forventningene for høyt.

Innenfor denne del av akvakulturvirksomheten bør vi bruke morgendagen til forsøk i stor skala innenfor utvalgte fjordområder – og med best

mulig kontrollerbare betingelser, slik at vi vet både hva vi gjør og hva vi oppnår. Siden vi nå er i Tromsø kan det kanskje være naturlig å nevne Balsfjorden som et fjordsystem hvor utsetting av torsk i stor skala burde prøves.

Det vil være naturlig å konsentrere seg om mer stasjonære bestander i utgangspunktet, men hvis man – som sagt under kontrollerte betingelser – kan dokumentere positive resultater, vil det på lengre sikt være fristende å leke med tanken på å «hjelpe» også bestanden av norsk-arktisk torsk, fordi denne bestanden har en så fundamental betydning for næringsliv og bosetting langs kysten i Nord-Norge. Men la meg presisere at dette tror jeg fortsatt er fremtidsmusikk.

La meg til slutt slå fast at akvakultur i videste forstand av begrepet, representerer de største utfordringer – og de største muligheter – for norsk fiskeri-næring både i dag og i morgen.

lån og løyve

Dønnesfjord Lakseoppdrett A/S

Dønnesfjord Lakseoppdrett A/S, Breivikbotn, har fått løyve til å etble-re anlegget F/hv 1 ved Vesterøya i Dønnesfjord, Hasvik kommune i Finnmark. Det er samtidig gitt tillatelse til at oppdrettsanlegget for laks, ørret og røyearter overdras fra Ø. Jacobsen Vinna & Sønn til Dønnesfjord Lakseoppdrett A/S.

En forutsetning for at tillatelsen blir gitt, er at det totale oppdrettsvolumet ikke overstiger 6.000 m³ under nedbygging på nåværende lokalitet og oppbygging på nytt sted.

Nordøya

Nordøya Industrianlegg, Tromsø, har fått løyve til å utvide frysekapa-siteten ved sitt anlegg slik at de nå får et fryselagervolum på 8.700 m³, hori-sontale platefrysere med kapasitet på 24 tonn i døgnet og luftfrysere på 20 tonn i døgnet. Kompressorkapasite-ten er på 317.000 kcal/h v/–35°/+25° C.

«Stavangeren»

Sævik Supply A/S K/S, Fosnavåg, har fått godkjent fryse- og lodderogn-reanseanlegget ombord i m/s «Sta-vangeren». Anlegget er godkjent for disse kapasitetene: fryselagervolum på 300 m³, fem Jackstone platefryse-re på 46 1/døgn og kompressorka-pasitet på ca. 285.000 kcal/j v/–35°/+25° C.

Anlegget i «Stavangeren» har fått reg.nr. M-653 under avdeling 03, frysing, og 24, lodderognreansean-legg, i Fiskeridirektørens register over godkjente tilvirkningsanlegg.

B. Grøntvedt A/S

B. Grøntvedt A/S, Kristiansund, har fått godkjent følgende fryseinstal-lasjoner på sitt anlegg: fryselagervo-lum på ca. 4.000 m³, luftfrysere med kapasitet på 20 tonn i døgnet og kompressorkapasitet på 135.000 kcal/h v/–35°/+25° C.

Anlegget er delvis leiet ut til Turbin-service A/S, v. Magne Olsen, Kristi-ansund. Det er registrert som M-111 under avdeling 03, frysing.

«Tromsøybuen»

Willy Angel m.fl., Sørreisa, har fått avslag på sin søknad om å øke lastekapasiteten for m/s «Tromsøy-buen», T-64-SA, fra 4.400 hl til 5.200 hl.

«Lars Angel»

Gunnar Andreassen, Båtsfjord, har fått løyve til å overta eiendomsretten til m/s «Lars Angel», N-50-Ø. Båten tilhører nå Henrik Fredriksen, Myre i Vesterålen. Andreassen har fått til-sagn om loddetrålkonsesjon for «Lars Angel». «Lars Angel» ble bygd i 1966. Den er på 94 brt. og lengste lengde er 22,98 m.

«Vestglans»

Oddgeir Krag, Nord-Lenangen, og Jonny Brose, også han fra Nord-Lenangen, har fått løyve til å overta eiendomsretten til m/s «Vestglans», F-54-BD. Olav Mikkelsen, Båtsfjord, eier «Vestglans» i dag.

«Vestglans» som er på 20,63 m lengste lengde og 49,72 brt., ble bygd i 1965.

Canadas fiskeriminister på Norges besøk:

«LOOK TO NORWAY»

– Norge og Canada har så mange ting felles, at det var naturlig for oss å se til Norge for å finne løsninger på krisene vi idag har i canadisk fiskerinæring, sa den canadiske fiskeriminister Pierre de Bané da han besøkte Norge i slutten av april.

de Bané var invitert til Norge av fiskeriminister Listau. Foruten å ha politiske samtaler med ham, besøkte den canadiske delegasjonen Stokmarknes, Svolvær, Bodø, Ålesund, Bergen og Austevoll. I Bergen var ministeren Fiskeridirektørens gjest og de to utvekslet synspunkt, blant annet på utviklingen av akvakulturnæringa i de to landa.

Krisene i canadisk fiskerinæring skyldes ikke manglende ressurser, tvert imot er det overkapasiteten på produksjonsleddet og i deler av flåten som er det store problemet. de Bané kunne fortelle at den canadiske regjeringa i år har gitt en støtte til fiskeindustrien på 800 mill. kr.

Han understreket at dette var en engangsforeteelse, men han hadde inntrykk av at en del av næringen tok det som en selvfølge at Regjeringen skal betale dersom de ikke greier å drive lønnsomt. I områder der fiskerierne utgjør eneste- eller hovednæringsveg er denne holdningen, etter ministerens mening, særlig utbredt.

Den canadiske regjeringa har satt ned to grupper til å se nærmere på problema. Den ene gruppa tar for seg Stillehavskysten, mens den andre tar for seg problema på Atlanterhavskysten. Gruppa som har sett på forholdene på Stillehavskysten har lagt fram sin rapport og den har vakt oppsikt. Fiskerne raser mot de kontroversielle løsningen gruppa har foreslått mens den politiske ledelsen ennå ikke har hatt rapporten til drøfting.

Et av forslagene til gruppa var at myndighetene skal selge lisenser til fiske, men disse lisensene skal bare gjelde i 10 år. Da skal de utstedes på ny og det skal være åpen konkurranse...

– Ansvarfordelingen mellom de sentrale og regionale myndigheter er et av våre største problem, kunne de Bané fortelle. Slik det canadiske system er i

Oppdrett interesserte de Bané. Her får han orientering av Magnus Stangeland. Til venstre fiskeridirektør Hallstein Rasmussen.

dag, har de sentrale myndigheter ansvaret for å tildele lisenser for fiske, mens fisken blir de regionale myndigheters ansvar i det den blir landet.

Fiskerinæring betyr mye for Canada, noe tallet på ansatte i forskning og administrasjon understreker. 3.000 personer driver med forskning på oseanografi, hydrografi og andre vitenskapelige undersøkelser med tilknytning til næringa. I tillegg er 3.000 personer ansatt for å administrere næringa. de

Bané vil gjerne gjøre næringa mer lønnsom, og effektivisering av administrasjonen er en av hovedpunktene på hans liste over ting som må til.

Akvakultur og kvalitetskontroll er de to andre hovedtemaene de Bané vil ta fatt på for å for å øke lønnsomheten i canadisk fiskerinæring. Han var derfor særlig opptatt av det norske forskere har gjort på oppdrettsida, særlig imponert var han over arbeidet med torsk som er gjort i Austevoll og han ville

Ingvar Huse orienterte om aktiviteten ved Akvakulturstasjonen i Austevoll.

gjærne sende en av sine forskere over for å lære.

Den canadiske fiskeriminister lurte også på hvordan norske myndigheter greier å få norske fiskere til å tenke kvalitet.

Eit spesielt emne som ble bragt på bane er problemene norsk oppdrettsnæring har med å komme inn på det canadiske markedet. Her ble det fra canadisk side hevdet at det ikke kunne framlegges tilfredsstillende sertifikat for fisken, i dag mangler det etter deres mening tilstrekkelig dokumentasjon for to bakterier ikke finnes i fisken. Fra norsk side ble det bedt om at dette spørsmålet må bli løst, noe canadierne sa seg enig i. I dag er U.S.A. hovedeksportør av regnbueørret til Canada.

75% av det totale canadiske fisket – både i mengde og verdi – blir tatt på Atlanterhavskysten. De resterende 25% blir tatt i Stillehavet. Innlandsfiske har bare liten betydning.

Levering av laks fra brønnbåt fikk canadierne oppleve ved Austevoll Fiskeindustri.

de Bané har invitert fiskeriminister Listau til Canada på gjensisitt.

F.G. Kari Østervold Toft

Nedgang i den islandske fiskeeksporten

Mens verdien av eksporterte fiskeprodukter har gått ned, som andel av total eksport har f.eks. verdiandelen av eksporterte landbruksvarer gått opp. Følgende tabell viser denne utviklingen fra 1967 til 1983:

Verdiandel av total eksport i %:

	Land- Fiskeprod. bruksprod.	
1967	90.0	1.6
1969	81.7	9.0
1971	83.9	12.1
1973	73.7	22.2
1975	78.7	17.0
1977	73.7	21.9
1979	74.7	21.6
1981	78.3	19.2
1982	75.0	22.3
1983	68.0	29.3

I 1983 utgjorde torskprodukter alene 55% av den totale eksportverdien mens dette tallet for 1982 var på 61%. Produkter av lodde og sild utgjorde i 1983 3.4% av den totale eksportverdien men var i 1982 på 6%. Verdien av sjøkreps, reke og skjell har imidlertid økt fra 1982 da den var på 4% til 6% i 1983, som andel av total eksportverdi fra Island.

M. Gardarsson

Høy gjennomsnittsalder på islandske fiskefartøyer

Gjennomsnittsalder på den islandske fiskeflåten var ved siste årskifte ca. 18 år. På samme tid var totalt antall fiskefartøyer 836. Derav var det 420 treskip, 370 stålskip og 46 av andre byggematerialer. Følgende tabell viser gjennomsnittsalder fordelt på de forskjellige fartøystørrelser:

Br. reg. tonn:	Gjennomsnittsalder:
0-9	17.4 år
10-24	18.0 år
25-49	19.1 år
50-99	27.6 år
100-149	16.9 år
150-199	18.6 år
200-299	15.8 år
300-499	11.3 år
> 500	14.2 år

Ifølge tidsskriftet «Sjavarfrettir» er dette en alt for høy gjennomsnittsalder. 7-10 år betraktes som en mere normal gjennomsnittsalder. Det er derfor behov for en fornyelse av den islandske fiskeflåten, mener «Sjavarfrettir».

M. Gardarsson

Verdi av utførsel av fisk og fiskeprodukter, selfangst- og hvalfangstprodukter mars 1984

	Jan. 1984 kr. 1 000
Fisk og fiskeprodukter	
Fisk, krepsdyr og bløtdyr	1 003 200
Fisk, krepsdyr og bløtdyr, tilberedt eller konservert	305 082
Sildolje og annen fiskeolje	61 815
Tran (herunder haitran og høyvitaminholdig tran og olje)	12 475
Herdet fett (fra fisk og sjøpattedyr)	74 975
Mjøl og pulver av fisk, krepsdyr eller bløtdyr	172 947
Tang- og taremjøl	1 365
Andre fiskeprodukter	24 235
	I alt 1 656 094
I alt jan.-mars 1983	1 543 982
Hvalfangstprodukter:	
Hvalkjøtt	76
Hvalolje	—
Sperm- og bottlenoseolje	—
Hvalkjøttekstrakt	—
Kjøttmjøl	—
Andre hvalfangstprodukter	258
	I alt 334
I alt jan.-mars 1983	212
Selfangstprodukter:	
Selolje	—
Rå og beredte pelsskinn av sel, kobbe eller klappmyss	2 054
	I alt 2 054
I alt jan.-mars 1983	13 530

CODEX – hva er det ?

Målet med CODEX-arbeidet er å beskytte forbrukerens helse og sikre redelig praksis i internasjonal handel med matvarer, heter det i en Stortingsmelding som ble skrevet i 1974.

På det tidspunkt hadde Codexarbeidet internasjonalt pågått siden 1962, med Norge som medlem hele tiden. Norge fikk sitt eget Codex Alimentariusråd i 1970 og vi har vært vertsland for Codex komitéen for fisk og fiskeprodukt siden den ble opprettet. Formannen for komitéen er også norsk, professor Olaf R. Brækkan ved Fiskeridirektoratets ernæringsinstitutt.

Brækkan ledet den 16. sesjonen i fiskekomitéen, som vanlig i Bergen fra 7.–11. mai, og har ført komiteen et steg videre i forsøka på å komme fram til enighet om kvalitetskriteriene for fisk og fiskeprodukt som blir omsatt i internasjonal handel.

Det er et møysomelig arbeid komitéen driver og det tar mange år fra forslag til en ny standard blir lagt fram til den blir satt ut i livet. Lkevel har diskusjonene og de ting det blir oppnådd enighet om stor betydning også umiddelbart fordi de fleste land og produsenter «skjeler» til Codex når det for eksempel blir inngått kontrakter om eksport av fisk. Det er også naturlig for

produsenter å se på hvilke krav som har vært på tale i Codex og legge produksjon og kjøp av utstyr opp etter det som kan bli aktuelt å innføre som standard.

En standard er, når det er blitt akseptert av et lands regjering, jevn godt med lov. Da har man ingen mulighet til å gå utenom den i framstilling av produkter, standarden gir helt spesifikke opplysninger om hvordan et produkt skal være. På denne bakgrunn er det ofte vanskelig å få aksept for forslagene fra Codex-komitéen, sjølv om de fleste land tar i bruk standardene på et mindre forpliktende nivå.

Komitéen utarbeider også «codes of practice» for ulike vareslag. Det innebærer at komitéen gir informasjon om det siste nye på det teknologiske og hygieniske området og på denne måten gir *vegledning* i å lage best mulige produkt.

På dagsordenen under årets Codex-møte sto blant annet standrden for filéter. Det har vært vanskelig å komme til enighet om denne, og skillelinjene går mellom land som for det meste importerer filéter, det vil si først og fremst taler konsumentenes sak, og de land som eksporterer og også ser saken fra produsentenes side. På dette

møtet ble det lagt fram en ny tabell som viser grensen for hva som bør aksepteres blant annet når det gjelder bein i filéter. Komitéen skal nå prøve å komme fram til en aveining mellom det som er ønskelig og det som er praktisk mulig, og lagge fram en minimumsstandard for kvaliteten på filét. For øvrig er alle standarder basert på minimumskrav, hvis noen vil gjøre ting ennå bedre er det ingenting i veien for det.

Det ser også ut til at de internasjonale standardene for hermetikkprodukt kan godtas av de fleste landene nå. I arbeidet med å få fram disse har Norge stått sentralt, blant annet har vi hatt en rådgivende arbeidsgruppe til å se spesielt på problematikken innen hermetikkproduksjonen.

Klippfisk har også stått på programmet i år. Arbeidet med å komme fram til en internasjonal standard her er imidlertid startet ganske nylig og på bakgrunn av et norsk diskusjonsgrunnlag.

Like langt som arbeidet med klippfisk er kommet, er man også kommet med arbeidet på standarden på frosne blokker. Her befinner dessuten panerte fiskeprodukt seg også. Når det gjelder de sistnevnte går arbeidet først og fremst ut på å beskytte betegnelsene «fishfingers» og «fishprotions».

Leder for den norske delegasjonen under årets Codex-møte har vært sjefsinspektør Heine Blokhuis fra Fiskeridirektoratet. Møtet har hatt ca. 120 deltagere fra mer enn 30 land.

Formann Olaf B. Brækkan (nr. 2 f. h.) ledet den 16. sesjonen i Codex komitéen for fisk- og fiskeprodukt i Bergen andre uka i mai. Til venstre for ham ass. fiskeridirektør Viggo Jan Olsen som åpnet møtet. De tre andre tilhører FAO sitt sekretariat i Roma, fra venstre N. Rao Maturu, Jim M. Hutchinson og ytterst til høyre Z. O.Karnicki.

70 ÅR

Kr. Fr. Wiborg

Professor og forsker Kristian Frederik Wiborg fylte 70 år søndag 6. mai. Wiborg tok examen artium ved Kristiansand Katedralskole i 1932. Etterpå fulgte realfagstudium ved Universitetet i Oslo med embetseksamen i 1938. I 1955 ble Wiborg dr. philos i ved Universitetet i Bergen, hvor han også ble professor i fiskeribiologi i 1968. Wiborg har hatt en rekke studiereiser til USA, Canada og England og han har videre vært delegasjonsmedlem til Sovjetunionen.

Wiborg har gitt ut en rekke avhandlinger og publikasjoner, bl.a. om muslinger, og deltatt som medarbeider i større verk om fisk og fiskeressurser. I samarbeid med Opplysningsutvalget for fisk har Wiborg gitt ut brosjyrer og annet informasjonsmateriell. Samtidig må også nevnes kokeboka «Mat fra sjøen».

Det er de utradisjonelle fiskeslagene som har opptatt forskeren ved Havforskningsinstituttet i de senere årene. Gjennom sitt sterke engasjement har han fått nordmenn til å spise både muslinger og «ufisk», og ikke minst er akkaren en blekksprutart som fiskerne har gjort til sitt levebrød, mye takket være Wiborgs innsats.

Det ble holdt en tilstelning på Hotel Neptun i Bergen i forbindelse med Kr. Fr. Wiborgs 70-årsdag. Her har jubilaranten selv tatt ordet.

(Foto: Egil Torvanger)

Vaksinasjon og antibiotikabehandling av fisk

Idet en viser til 2 artikler av samme forfatter i Fiskets Gang nr. 5, 1984 s. 131 og nr. 7/8, 1984 s. 205 vil en gjøre kjent at en foreløpig har informert Fiskeridirektøren om en rekke misvisende og usaklige påstander som der er framsatt.

Uriktige påstander av denne art må ansees som uansvarlig informasjon i et faglig tidsskrift.

Veterinærdirektøren

DUF-midler

Styret i Distriktenes utbyggingsfond disponerte 72,5 mill. kroner av fondets midler i sitt månedlige møte 26. april. Beløpet ble fordelt på 62 søkere som fikk 106 tilsagn om lån, garanti for lån, investeringstilskott og andre tilskott.

Nord-Norge fikk 42,6 mill. kroner av totalbeløpet, Trøndelag 14,7 mill. kroner, Sør- og Vestlandet 13,7 mill. kroner og Østlandet vel 1,5 mill. kroner.

32,9 mill. kroner av totalsummen var lån og 19,3 mill. kroner var investeringstilskott. Det ble gitt tilsagn om 14,7 mill. kroner i garantier og 2,3 mill. kroner i tilskott til markedsføring. 1,6 mill. kroner ble gitt i tilskott til undersøkelser og planlegging. Det ble gitt totalt 1,9 mill. kroner i tilskott til flytting, opplæring, oppstarting og produktutvikling.

Kongsfjordbruket A/S, Berlevåg er bevilget 70.000 kroner i opplæringstilskott til delvis dekning av opplæringskostnader i samband med investeringer i lodderognanlegg. Bedriften er samtidig bevilget 60.000 kroner i oppstartingstilskott til dekning av spesielle kostnader i forbindelse med oppstartingen av lodderognanlegget.

Lodderognproduksjon er et nytt produksjonsområde for bedriften.

J. E. Abrahamsens Sønner A/S, Båtsfjord er bevilget 66.000 kroner i opplæringstilskott til delvis dekning av opplæringskostnader i samband med investering i lodderognanlegg.

Bedriften er samtidig bevilget 60.000 kroner i oppstartingstilskott til dekning av spesielle kostnader i forbindelse med oppstartingen av lodderognanlegget.

A/S Sildefiskernes Fabrikklag, Moldustranda er bevilget 1.250.000 kroner i lån og investeringstilskott til investeringer i sildoljefabrikken.

Bedriften produserer sildolje og sildemel.

Nybygg, kjøp og salg av fiskefartøyer på 25 brt. og over

Ved Thor B. Melhus

Januar-februar 1984

Nybygg:

Januar 1984:

SF-136-SU «SOLBAS»

15,40/ – m, 41 brt, LMUG, stål, 270 bhk Volvo Penta motor. Bg.nr. 193 ved Ole O. Kvernenes Skipsbyggeri, Fitjar, skroget bygd ved Fitjar Mek. Verksted, Fitjar, for P/R Oddvar Sanden, Kolgrov/Bergen.

Februar 1984:

Ø-25-O «ONSØYVÆRING»

19,97/18,02 m, 77 brt, LMZI, 400 bhk Kelvin motor Bg.nr. 57 ved Sletta Båtbyggeri, Vågos, for John Martin Nilsen, Engalsvik/Fredrikstad.

Innkjøpt fra utlandet:

Februar 1984:

H-22-A «RADEK»

55,14/51,34 m, 955 brt, LNAE, 2500 bhk Wichmann motor. Bygd 5.1975 ved Trønderverftet A/S, Hommelvik (24), skroget ved Mandal Slip & Mek. Verksted A/S, Mandal (48), som «BORGØYGUTT» for Egil Østebøvik P/R, Muslandsvåg. Solgt 8.1979 til Richard Donnan & Sons, Plymouth/Cloughy Co-Down, Nord Irland, registrert i Newry. Solgt 1.1984 til P/R Bertin Torgersen, Hauglandshella/Bergen og omdøpt «RADEK» og ommålt til 760 brt.

Solgt til utlandet:

Februar 1984:

M-114-SA «FISKESKJER»

42,58/39,93 m, 324 brt, LEHO, 800 bhk Deutz motor. Bygd 6.1965 ved Bolsønes Verft, Molde som «JØKUL» for A/S Jøkul (Helge Sørdal), Syvde. Forlenget 1966. Overtatt 1971 av A/S Sundervon (Helge Sørdal) Syvde og omdøpt «SUDERVON». Overtatt 6.1981 av K/S A/S Sundervon & Co., (Helge Sørdal), Syvde. Overtatt 12.1982 K/S Fiskeskjer Maritime Ma-

Borgøygutt i Egersund

Fiskeskjer

nagement A/S, Ålesund, og omdøpt «FISKEKJER». Solgt 1984 til Sør-Afrika.

Kondemnert:

Januar 1984:

T-6-G «MYREGGA»

32,61/- m, 137 brt, LLJL, 320 bhk Wichmann motor fra 1957. Bygd 1945 ved E.M. Hansen Båtbyggeri, Grovfjord for Astrup Nilsen P/R, Foldvik. Overtatt 1974 av Darre Nilsen P/R. Forlenget 1956. Solgt 1979 til P/R Hansen & Hansen (Thorleif Hansen), Grovfjord/Hamnevik. Utgikk som fiskefartøy 1981. Strøket av Skipsmatrikkelen 4.1.1984 som kondemnert i 1982.

T-22-L «KVANHOLMEN»

17,83/15,06 m, 24 brt, LCUD, 50 bhk Heimdal motor fra 1953. Bygd 1929 i Rognan som «TORDENSKJOLD» for Arne Karlsen og Torolf Karlsen, Strengeivåg. Omdøpt 2.1951 «MARTIN KARLSEN». Solgt 12.1966 til Edv. Pettersen, Lenangsstraumen og omdøpt «BÆGGA». Omdøpt 6.1967 til «KVANHOLMEN». Forlenget 1950. Strøket av Skipsmatrikkelen 20.1.1984 som kondemnert i 1983.

Solgt innenlands:

Januar 1984:

F- 63-G «KVALØYVÅG»

27,11/25,22 m, 146 brt, LGSA, 850 bhk Caterpillar motor. Bygd 1978 ved Karsensens Skipsbyggeri, Skagen, skroget FEAB Karlstadsverken, Karlstad, sjø satt som «PAULIN» for svensk regning. Solgt 4.1978 til Birger Albertsen, Kvaløysletta/Tromsø og omdøpt «KVALØYVÅG». Reder flyttet til Mehamn i 1982. Solgt 1984 til P/R Beitveit (Einar Beitveit), Kvamsøy/Ålesund.

T-41-L «KARLSEN JUNIOR»

31,49/29,26 m, 183 brt, LMZL, 750 bhk Caterpillar motor fra 1976. Bygd 1.1968 ved E.M. Hansens Slip & Båtbyggeri, Grovfjord (34) som «KJOSINGEN» for Reidar Figenschou, Lyngsøidet. Solgt 1.1979 til Kjell S. Karlsen, Svendsby/Tromsø og omdøpt 6.1979 til «KARLSEN JUNIOR». Solgt 1984 til Per Naustvik Pedersen, Gladstad/Brønnøysund og omdøpt til «NAUSTBUEN» og registrert som N-28-VA.

T-48-T «PERLON»

59,33/54,89 m, 1309 brt., LGFN, 2700 bhk Wichmann motor. Bygd 1.1978 ved Smedvik Mek. Verksted A/S, Tjør-

våg (56) som «POSEIDON» for K/S A/S Harengus & Co. (Inge Nærø), Fosnavåg. Solgt 7.1974 til Odd D. Pettersen, Tromsø og omdøpt «MAY TOVE». Solgt 6.1981 til K/S A/S Havfangst (Hans Hansen jr.), Kvaløysletta/Tromsø og omdøpt «PERLON». Solgt 1984 til K/S A/S Skarodd & Co. (Lars Arne Skjong), Valderøy/Ålesund og omdøpt «SKARODD» og registrert som M-69-G.

T-54-T «LOWINDA»

23,84/21,88 m, 93 brt, LCCT, 435 bhk Vølund motor fra 1975. Bygd 1962 ved Vaagland Båtbyggeri A/L, Vågland for Torbjørn Bøe, Bølandet. Solgt 1969 til Svein H. Svendsen, Ulsteinvik. Solgt 4.1978 til Ivar C. Andersen, Kvaløysletta/Tromsø. Overtatt 1982 av Statens Fiskarbank, avdeling Tromsø, Tromsø. Solgt 2.1983 til Jan Mikalsen, Skaland. Solgt 1984 til Odd D. Pettersen, Tromsø og registrert som T-2-T.

N-134-A «HAVSKØY»

17,36/16,15 m, 28 brt, LGAY, 120 bhk Normo motor fra 1960. Bygd 1948 på Hemnesberget for Ole og Oskar Nilsen, Giskøy. Solgt 1.1961 til Magnus Rasmussen P/R, Andenes. Solgt 6.1975 til Arnold Rasmussen, Andenes. Overtatt 12.1983 av P/R Egil Rasmussen, Andenes. Solgt 1984 til Inge Klausen, Nordmela/Sortland.

N-33-H «SKAGSKJÆR»

18,53/17,16 m, 44 brt, LKNB, 300 bhk Volvo Penta motor fra 1975. Bygd 1961 i Rognan som «ALF SNORRE» for Alf Snorre Isaksen, Honningsvåg. Solgt 2.1978 til Halvor Albertsen, Hennes/Sortland og omdøpt «SKAGSKJÆR». Solgt 1984 til Jan-Erik Pettersen, Nord-Lenangen/Tromsø og omdøpt «BRITT-KRISTIN» og registrert som T-105-L.

N-111-VV «LEIBØEN»

18,11/16,76 m, 39 brt, LCIZ, 230 bhk Scania Vabis motor fra 1971. Bygd 1914 på Lista som «OLGA» for P/R Johan J. Grotle, Bremangerpollen. Overtatt 1937 av Olaf J. Grotle P/R, Bremanger og omdøpt 1938 til «NEBBHOLM». Ombygd 1938 på Selje. Ombygd 1950. Solgt 1956 til Karstein Nilsen, Åndervåg. Solgt 12.1964 til Ole J. Lorentzen P/R, Værøy og omdøpt «LEIBØEN». Forlenget 1967. Overtatt 1.1975 av Einar & Frank Lorentzen, Værøy. Solgt 1.1980 til Ingar Eines P/R, Gravdal/Svolvær. Overtatt 1984 av Statens Fiskarbank, avdeling Bodø, Bodø. Videresolgt 1984 til Arnold Jobeth, Ansnes.

NT-150-V «NYSTEIN»

26,75/24,96 m, 98 brt, JXPU, 450 bhk Wichmann motor. Bygd 1968 ved J.R. Aas Båtbyggeri, Vestnes for Johan Ulla

Nystein

P/R, Syvikgrend. Forlenget 1980. Solgt 2.1981 til Svein Gåsvær, Rørvik/Namsos. Solgt 1984 til P/R Svein Ulsund, Rørvik/Namsos.

M-53-H «FLEMSVIK»

15,54/14,57 m, 25 brt, LCXN, 180 bhk Caterpillar motor fra 1964. Bygd 1953 ved Høidal Båtbyggeri, Volda, som «GJERDSVIK» for Øystein Gjerde, Gjerdsvika. Solgt 1975 til Ole Flem P/R, Longva og omdøpt «FLEMSVIK». Solgt 1984 til John Muren, Gjerdsvika/Ålesund og registrert som M-53-S.

M-50-SØ «HUSØY»

21,06/19,63 m, 77 brt. LLXZ, 440 bhk Kelvin motor fra 1977. Bygd 1964 ved J.R. Aas Båtbyggeri, Vestnes, for Peder O. Husøy P/R, Ona/Molde. Senere overtatt av P/R Husøy (Jon Husøy), Ona. Overtatt 1984 av P/R Husøy (Anne Røsøyvåg Husøy), Aukra/Molde.

H-10-FE «GULLAKS»

24,84/23,16 m, 87 brt, stål, LDQS, 365 bhk Caterpillar motor fra 1967. Bygd 1960 ved Hjelmås Slipp & Mek. Verkssted, Hjelmås, som «STÅL-TORILL» for Lauritz Lyngsnes, Rørvik. Solgt 9.1964 til Fritz Bærøy, Brønnøysund. Solgt 10.1971 til Hartvig Martinsen, Ersfjord/Tromsø. Solgt 12. 1976 til Otto Gullaksen P/R, Fedje, og omdøpt «Gullaks». Solgt 1984 til Ragnvald Bårdsen, Nuvsvåg/Hammerfest og omdøpt «GULLFANGST» og registrert som F-101-L.

R-55-K «VEAFISK»

24,36/22,40 m, 99 brt, stål, LGYL, 900 bhk Grenaa motor fra 1977. Bygd 1966 ved Langstein Slip & Båtbyggeri, Tomrefjorden, som «ONNY HARDER» for Helmer Ottosen, Båtsfjord. Solgt 1972 til Hans Furnes P/R, Vigra/Ålesund, og omdøpt «VESTUNG». Forlenget og ombygd 1974. Solgt 1974 til Toralv Roaldsnes P/R, Valderøy/Ålesund. Solgt 1983 til P/R Veafisk (Oddvar Vea), Vormedal/Haugesund, og omdøpt «VEAFISK». Solgt 1984 til Halvor Albertsen, Hennes/Stokmarknes og omdøpt «SKAGSKJÆR». Registrert som N-1-H.

R-210-K «MONS O.»

29,35/25,48 m, 138 brt, LMNP, 420 bhk Wichmann motor. Bygd 8.1964 ved Haugesund Slip, Haugesund (2), skroget bygd ved Skudenes Notbarkeri og Slip, Skudeneshavn (1), som «NILS LYSØ» for Johan Sund, Stangeland/Kopervik. Solgt 1967 til Olaf Barmen

M/S Gullaks

Mons O

Cindy

P/R, Måløy, og omdøpt «MONS O.» Solgt 2.1981 til Thorleif Wareberg, Skudeneshavn. Overtatt 1984 av P/R Sigmund Wareberg, Skudeneshavn.

R-322-K «CINDY»

21,43/20,36 m, 67 brt, LHCH, 385 bhk GM motor. Bygd 1966 på Lista Tre-skipsbyggeri, Borhaug, som «HESTNESBUEN» for Torleif Klippenberg P/R, Hestnes, Egersund. Solgt 9.1971 til Anders og Didrik Stonghaugen P/R, Kopervik og omdøpt 1972 til «CINDY». Solgt 2.1973 til Erling Lønning, Bømlo. Solgt 2.1983 til P/R Sigmund Wareberg, Skudeneshavn. Solgt 1984 til Lars Ivar Vågshaug, Hellevik/Egersund og registrert som R-13-ES.

R-6-KV «AUMAR»

18,07/17,13 m, 24 brt, 3YIH, 270 bhk Cummins motor fra 1982. Bygd 1958 av Lista Treskipsbyggeri, Borhaug, som «VEAHAV» for David Hansen Veia P/R, Vedavågen. Forlenget 1966. Solgt 1972 til Jostein Tveiterå P/R, Jelsa. Solgt 11.1981 til P/R Aumar (Ingebjørn Vingen), Kvitsøy/Stavanger, og omdøpt «AUMAR». Solgt 1984 til Odd W. Vik, Farsund, og registrert som VA-68-FS.

VA-175-F «DOGGEN»

20,63/19,14 m, 49 brt, LEPR,260 bhk Callesen motor fra 1967. Bygd 1949 ved Ortnevik Båtbyggeri, Ortnevik, for Ingvald Eide P/R, Bømlo. Solgt 1976 til Svein Thorsen P/R, Røvær. Overtatt 6.1980 av P/R Doggen (Arne Thorsen), Røvær. Solgt 3.1981 til P/R Doggen (Ivar Jonassen), Flekkefjord. Overtatt 1984 av Ivar Jonassen, Flekkefjord.

AA-25-T «STOLMAVÅG»

17,40/16,09 m, 32 brt, LHIG, 180 bhk Callesen motor. Bygd 1975 i Hirtshals som «JOHNNY-LIMONA» for K.M. Kristensen, Hanstholm, Danmark. Solgt 1978 til Martin Thorsen, Stolmen og omdøpt «STOLMAVÅG». Solgt 8.1983 til P/R Stolmavåg, (Jan Willy Nilsen), Gjeving. Solgt 1984 til Johnny Larsen, Hidrasund/Flekkefjord og omdøpt «ROKKFLU» og registrert som VA-81-F.

Februar 1984:

N-51-ME «GRØNHOLM»

19,81/16,15 m, 38 brt, LNAH, 210 bhk Nordmo motor fra 1966. Bygd 1940 på Vestnes som «ULLAHOLM» for Petter Tomren, Haramsøy. Ombygd og forlenget 1947. Solgt 12.1950 til Johan A.

H. Østervold

og Karsten A. Sævik, Rimøylandet og omdøpt «GRØNHOLM». Forlenget 1953. Solgt 5.1967 til Harald Thomasen, Utsira. Solgt 7.1971 til Otto Johnsen, Åmnes. Solgt 1984 til P/R Grønholm (Inge Jonny Solesvik), Nordstrøno og registrert som H-4-O.

N-68-V «GEIR BJØRNAR»

25,48/23,32 m, 91 brt, stål, LMXF, 520 bhk Caterpillar motor fra 1975. Bygd 1970 ved Langstein Slip & Båtbyggeri, Tomrefjorden, for Gunnleiv Hansen, Storøya/Svolvær. Forlenget 1982. Solgt 1984 til Odd Torrissen, Halså, og registrert som N-203-ME. Videresolgt 1984 til P/R Einar Hepsø, Sandviksberget og omdøpt «OLE MARTIN».

ST-441-F «EGIL JUNIOR».

17,71/16,43, 29 brt, LM 5020, 290 bhk Volvo Penta motor fra 1979. Bygd 1974 ved Bremsnes Båtbyggeri A/S,

Bremsnes, for P/R Annfin Berge, Mausundvær/Trondheim. Solgt 1984 til P/R Rogerson (Jens Adolfsen), Sula/Trondheim og omdøpt «ROGERSON».

H-148-AV «H. ØSTERVOLD»

60,81/55,17 m, 912 brt, LEGI, 3000 bhk Wichmann motor fra 1978. Bygd 10.1952 ved Framnæs Mek. Værksted A/S, Sandefjord (151), som D/hvalbåt «THORKILD» for A/S Thor Dahl, Sandefjord (på 563 brt). Solgt 1965 til Harald Østervold P/R, Torangsvåg/Bergen og ombygd 1966 til fiskefartøy ved Karmsund Verft og omdøpt til «H. ØSTERVOLD». Forlenget 1973/1982. Overtatt 1984 av P/R H. Østervold (Olav H. Østervold), Torangsvåg.

H-182-AV «K. VAAGE»

54,44/51,60 m, 563 brt, LNPN, 2100 bhk Wichmann motor fra 1978. Bygd 10.1948 ved Smith's Dock Co.Ltd,

Arkansas

Middlesbrough som D/hvalbåt «STAR VIII» for Hvalfangerselskapet Rosshavet A/S (Johan Rasmussen), Sandefjord (på 443 brt). Solgt 1965 til Konrad Vaage P/R, Stolmen, og omdøpt «H.K.M.». Ombygd 1966 til fiskefartøy ved Kristiansands Mek. Verksted og omdøpt til «K. VAAGE». Forlenget 1975. Disponeringen av P/R K. Vaage overtatt 1984 av Kjell Vaage, Os.

H-3-FS «HOLMEFJORD»

20,51/19,11 m, 44 brt, LMF1, 100 bhk Union motor Bygd 1955 ved Nordhuglo Båtbyggeri, Nordhuglo, Stord for P/R Brødrene Holmefjord, Eikelandsosen/Bergen. Solgt 1984 til P/R Frode Saltskår, Kleppstø/Bergen.

R-36-B «BOKNATRÅL»

33,83/31,55 m, 199 brt, JXTB, 660 bhk Lister Blackstone motor. Bygd 1965 ved VEB Elbewerften Boizenburg, Boizenburg, DDR som «HALKION» for Halkion H/F, Vestmannaeyjum, Island. Solgt 1975 til Arthur Jensen, Måløy, og omdøpt «LESTHOLM». Solgt 7.1982 til P/R Magnar Are, Føresvik/Haugesund og omdøpt «BOKNATRÅL». Solgt 1984 til P/R Jan Stonghaugen, Skudeneshavn/Haugesund.

R-70-K «SKUDETRÅL»

23,38/22,19 m, 66 brt, LFTA, 425 bhk Caterpillar motor fra 1973. Bygd 1966 ved Th. Hellesøy Båtbyggeri, Løfallstrand som «SILVER» for År-Stein Skjelde, Utsira. Forlenget 1972. Solgt 8.1982 til P/R Knut Jørgen Opheim, Sandve/Haugesund og omdøpt «SKUDETRÅL». Solgt 1984 til Rikhard E. Hansen, Hennes/Stokmarknes og omdøpt «HADSELFJORD» og registrert som N-70-H.

R-390-K «ARKANSAS»

39,87/36,24 m, 292 brt, LMOR, 1250 bhk Wichmann motor. Bygd 1.1974 ved Trønderverftet A/S, Hommelvik (20), som «SMÅVIK» for Sverre Småvik P/R, Hammerfest. Solgt 2.1981 til P/R Jan Stonghaugen, Åkrehamn/Haugesund og omdøpt «ARKANSAS» i 3.1981. Solgt 1984 til K/S Sagatrål A/S (Øyvind Hoem jr.), Kristiansund N., og omdøpt «SAGATRÅL».

R-508-K «JARSTEIN»

20,54/19,11 m, 49 brt, LNCE, 120 bhk Wichmann motor. Bygd 1947 ved Rød pr., Risør, for Hans Ole Kristoffersen P/R, Vedavågen/Kopervik. Solgt 1984 til Thorleif Wareberg, Skudeneshavn/Kopervik.

K. Vaage

Ø-87-O «SELBJØRN»

20,22/18,84 m, 49 brt, LJYK, 400 bhk Kelvin motor fra 1976. Bygd 1956 ved Hans & Einar Nordtveits skipsbyggeri, Nordtveitgrend, som «RAMSØY-SUND» for Oskar Olsen Ramsøy P/R, Ramsøy/Bergen. Overtatt 1955 av Olav Olsen Ramsøy P/R. Solgt 2.1965 til Ragnvald Tøkje, Salthella/Bergen og omdøpt til «SELBJØRN». Solgt 11.1971 til John Martin Nilsen, Engalsvik/Fredrikstad. Overtatt 1984 av Kjell Nilsen, Engalsvik/Fredrikstad.

N-62-Ø «ØKS NESVÆRING»

16,86/14,69 m, 28 brt, LDXR, 240 bhk Callesen motor fra 1979. Bygd 1965 ved O. Olsen & Co's Båtbyggeri, Rognan, for Olav og Johan Johnsen, Myre. Solgt 1984 til Kjell og Svein Corneliusen, Skjervøy og registrert som T-62-S.

Omdøpt:

Februar 1984:

R-17-K «ALVESTAD JUNIOR»

25,75/23,80 m, 94 brt, JWSO, bygd 1957 for Bjørn Nordnes, Åkrehamn/Haugesund. Omdøpt «NORDNES JUNIOR».

Ommålt:

Januar 1984:

T-16-T «KRAKNESSON»

38,02/35,52 m, 214 brt, LGOK, bygd 1955. P/R Brødrene Kraknes, (Odd

Tore Kraknes), Tromsdalen/Tromsø. Ommålt 1984 til 293 brt.

Februar 1984:

T-245-LK «RANGØY»

27,28/25,21 m, 179 brt, LUVH, bygd 1979. P/R Elverland (Aksel Elverland), Gibostad/Tromsø. Ommålt 1984 til 279 brt.

N-1-LN «MÅØYBUEN»

21,70/20,28 m, 53 brt, JWXM, bygd 1958. Magnus Ytterstad, Lødingen/Egersund. Ommålt 1984 til 49 brt.

M-81-VD «PERO»

65,83/- m, 1106 brt, LMJF, bygd 1971-84. P/R Per og Rolf Vartdal, Vartdal/Ålesund. Ommålt 1984 til 784 brt.

SF-68-A «CAMPELLA»

15,97/14,87 m, 26 brt, LCLA, bygd 1900. P/R Campella (Andreas Fedøy), Bulandet/Florø. Ommålt 1984 til 31 brt.

SF-20-B «FISKEVÆR»

33,74/31,03 m, 222 brt, LHYH, bygd 1979. P/R Fiskevær (Roald Torvanger), Bremanger/Florø. Forlenget 1983 og ommålt 1984 til 384 brt.

R-45-U «SIRAFISK»

28,35/25,36 m, 175 brt, LDHC. Bygd 1964. P/R Harald Thomassen, Utsira/Haugesund. Ommålt 1984 til 205 brt.

Danske forskere om bestandsituasjonen

Danske havforskere har lagt fram sin årlige bestandsoversikt. Vi presenterer de viktigste fiskeslagene:

Sild

Fangstforbudet som ble innført i 1977 har hatt en positiv virkning på sildebestanden, særlig i de sørlige deler av Nordsjøen. 1980 årgangen er stor i den sørlige delen, mens årgang 1981 var stor både i sentrale og nordlige deler. 1983 årgangen ser også ut til å gi god økning i bestanden.

En stor del av den unge Nordsjøsilda oppholder seg i farvannet utenfor Jyllands vestkyst om sommeren. Det intensive brislingfisket som har vært drevet her har ført til at det ble tatt omlag 8 milliarder sildeunger pr. år i 1981 og -82. Danske forskere sier at dette fisket i realiteten hovedsaklig har foregått på småsild og at det har bremset oppbyggingen av sildebestanden i Nordsjøen. Forskerne frykter for at det også har økt risikoen for at den økningen i

bestanden som har foregått de siste åra snur seg når fisket etter voksen sild starter.

Sildebestandene i Skagerak og Kattegat er nesten forsvunnet og fiskeriet her blir i overveiende grad drevet på småsild som kommer inn fra Nordsjøen og voksen sild fra Østersjøen.

Bestandssituasjonen i Østersjøen er imidlertid god og fangsten har de siste åra lagt på 300.000 til 400.000 tonn.

Brisling

Brislingen ble stadig mer utbredt etter som silda forsvant i Nordsjøen og bestanden vokste kraftig. Årsfangstene av brisling har vært oppe i 1/2 million tonn i året. Nå er imidlertid bestanden på veg nedover og det samme gjelder fangstene. Bestanden ble i 1982 vurdert til 75.000 tonn mens fangsten var på 130.000 tonn. Den samme tendensen gjør seg gjeldende i Skagerak, Kattegat og Østersjøen. Dette tyder på at det enten er miljøet som har endret

seg eller at det har foregått endringer i de hydrografiske forholdene i alle disse områdene.

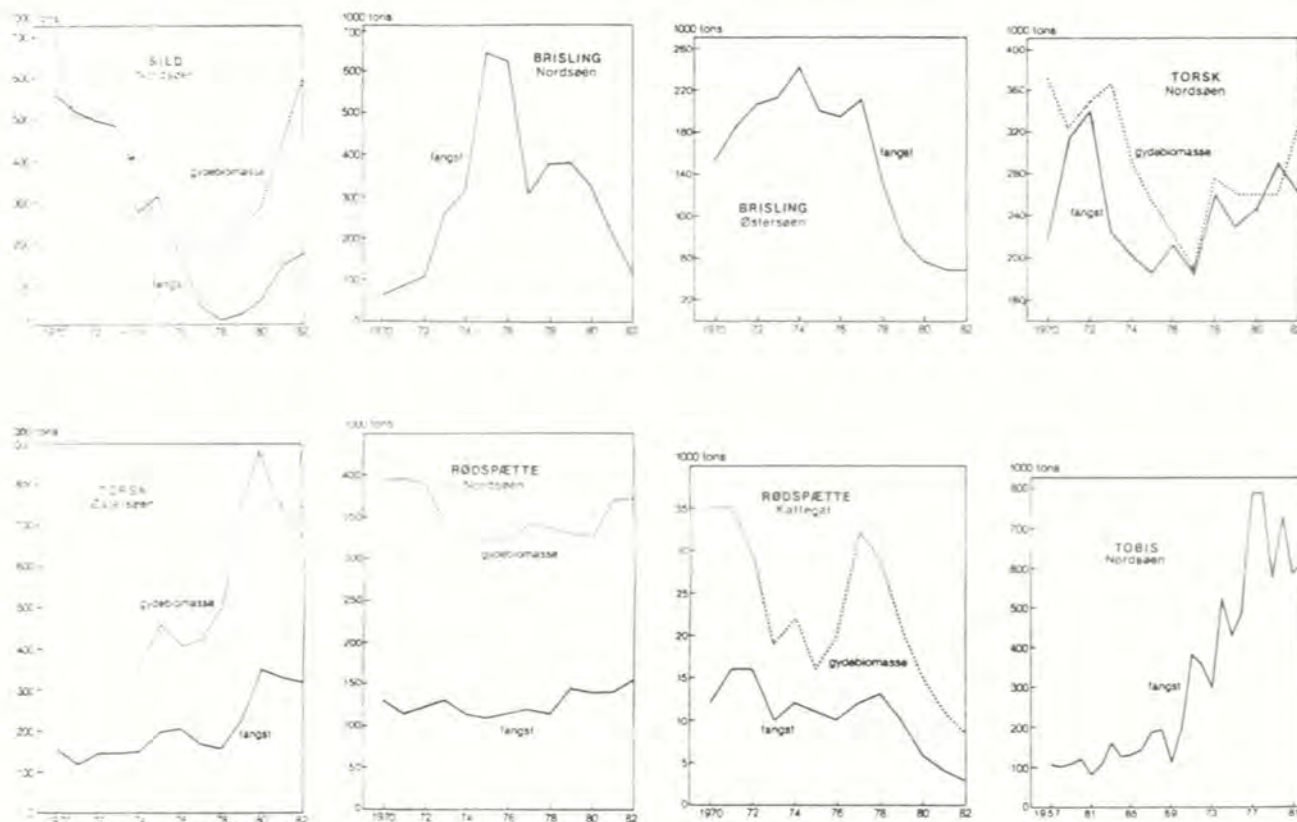
Makrell

Trass i at det har vært fangstforbud på makrell i noen år, er det ingen ting som tyder på at bestanden er i vekst. Også makrellbestanden vest for De britiske øyer er sterkt redusert etter den intensive beskatningen den har vært utsatt for i de siste åra. Om sommeren beiter fisk fra disse to bestandene på de samme områdene i den nordlige delen av Nordsjøen.

Torsk

Det har vært en økning både i bestand og fangst på torsk i Nordsjøen de siste åra. Fangstene har lagt på 250.000 tonn i året, vesentlig basert på de to gode årgangene, 1976 og 1979.

Prognosene tyder på at fangstene vil bli noe mindre i åra som kommer, noe

som skyldes at årgangene etter 1979 har vært svake.

Også torskefisket i Skagerak og Kattegat har gått ned og ligger nå mellom 30.000 og 40.000 tonn i året. I Østersjøen derimot har bestanden økt og i 1980 var den kommet opp i 900.000 tonn, dette trass i et svært intensivt fiske. Etter 1980 har det imidlertid vært en svakt nedadgående tendens og bestanden er nå på mellom 600.000 og 700.000 tonn. Imidlertid har både 1981 og 1982 årgangen vært små.

Hyse

bestanden i Nordsjøen er etter danske forskeres mening i framgang, sjøl om 1982 årgangen er svak. Fangstene vil trolig ligge omkring 180.000 tonn både i 1983 og -84, sammelignet med mel-

lom 80–90.000 tonn i slutten av 70-tallet. I Skagerak og Kattegat ligger hysefisket årlig rundt 10.000 tonn.

Sei

Nordsjøbestanden av sei er også i framgang. Fangstene har de senere år vært omkring 100.000 tonn, men er ventet å øke til 160.000 tonn i inneværende år.

Tobis

er den viktigste industrifisken i Nordsjøen, fangstene har de siste åra lagt mellom 600.000 og 700.000 tonn. I den sørlige delen av Nordsjøen ser fisket ut til å holde seg stabilt, men tendensen er negativ i den nordlige delen.

Ressursgrunnlaget godt

Forskerne konkluderer med at ressursgrunnlaget for dansk fiske er godt, lokale problem med rødspetta i Kattegat og Vesterhavet, torsken i den vestlige delen av Østersjøen, brisling i alle farvann og makrellen i Nordsjøen til tross. Ser man imidlertid på rødspette og torsk under ett i alle farvann, er utsiktene gode.

Det er stort sett fisk nok, problemet er ifølge Dansk Fiskeritidende, hvor stor del av ressursene danskene kan få fiske på etter forhandlinger internt i EF.

 Kari Østervold Toft

Feilaktig informasjon om reker

I den senere tid har det i enkelte aviser versert en melding om at et parti på 800 tonn norske reker skulle være returnert fra USA på grunn av for dårlig kvalitet. Meldingen synes å stamme fra et førstesi-deoppslag i bladet «Fiskaren», som igjen

– Det er utrolig at et norsk fagblad kan gjengi annenhåndsopplysninger av en slik karakter uten å undersøke saken nærmere først, sier Giæver. 800 tonn reker representerer en verdi av 40 millioner kroner, og kvantumet tilsvarer nesten 20% av fjorårets totale eksport til USA. Dersom et slikt «rekeberg» var kommet i retur over Atlanteren, ville det så avgjort ha rettfærdiggjort de store overskriftene, men vi kjenner ikke til returforsendelser utover det som regnes for normalt, sier Giæver.

Giæver opplyser at hittil har eksporten av reker vært betydelig større enn ifjor. Gjennom Eksportutvalget for ferskfisk ble det i første kvartal utført 2688 tonn mot 1266 tonn året før. Selv om rekefisket har vært stanset på store deler av kysten grunnet innblanding av fiskeyngel, har de usedvanlig gode fangstene til havs oppveiet dette. Lagrene av råstoff og ferdigprodukter er derfor noe større enn normalt. Einar Giæver mener imidlertid at bildet raskt kan bli endret utover i mai-juni da etterspørselen erfaringsmessig er stigende. Med skjerpet regulering av fisket i Barentshavet og fortsatt stenging av de kystnære rekefeltene, kan det bli råstoffknapphet.

Formannen i bransjerådet for reker i Fiskeindustriens Landsforening understreker til slutt at kvalitet er norske fiskeprodukters viktigste konkurransefordel på eksportmarkedene. – Bransjen selv tar kvalitetskravene meget alvorlig. Det er derfor svært beklagelig når norske media ukritisk medvirker til å spre feilaktige påstander om kvalitetsforringede norske reker basert på utenlandske kilder, sier Einar Giæver.

siterer et islandsk tidsskrift som kilde. Formannen i bransjerådet for reker i Fiskeindustriens Landsforening, Einar Giæver, uttaler at en returlast av en slik størrelsesorden er totalt ukjent for folk i rekebransjen både i Norge og USA.

Disponent Einar Giæver, Formann i Bransjerådet for reker/skalldyr/ferskfisk, Fiskeindustriens Landsforening.

300.000 tonn lodde ved Jan Mayen

EF, Island og Norge ble enige om å følge havforskernes tilrådinger og fastsatt loddekvoten ved Jan Mayen til 300.000 tonn i sesongen 1984/85. De greidde imidlertid ikke å enes om hvordan den skal fordeles, og det er grunnen til at det ikke ble inngått noen formell avtale mellom partene.

De tre forhandlingsdelegasjonene drøftet hvordan denne kvoten kan deles mest mulig riktig og varig, men ble ikke enige. Derfor ble de heller ikke enige om de praktiske reguleringene i dette loddefisket i kommende sesong.

Island og Norge ble imidlertid enige seg imellom om hvordan loddefisket skal reguleres denne sesongen. I samsvarende med den generelle avtalen som partene inngikk i 1980, fikk Norge tildelt 15% av kvoten, mens 85% gikk til Island. Men fordi Norge ikke fisket lodde ved Jan Mayen høsten 1983, mens Island høstet 573.000 tonn av denne ressursen, fikk Norge kompensasjon. Det betyr at Norske fiskere kan fiske 105.000 tonn lodde ved Jan Mayen høsten -84/våren -85.

Den norske delegasjonen besto blant annet av Vibeke Knudsen, Marius Hauge, forhandlingsleder Trond S. Paulsen og Svein Munkejord (f.v.)

Spørsmålet om fortsatt norsk banklinefiske ved Island ble også drøftet på møtet mellom de to partene. Grunnen til at Norge tok opp dette spørsmålet var at Island sa opp fiskeriavtalen av 1976 med virkning fra 13. juni i år.

Island og Norge ble enig om at Norge fortsatt skal kunne drive banklinefiske ved Island, samtidig som islandske fartøyer kan drive linefiske i norske soner.

DUF-midler

E. Lund A/S, Nordvågen er bevilget 440.000 kroner i lån og investeringstilskott til investeringer i maskiner og utstyr.

Investeringene skal brukes til komplettering av lodderognanlegget med sikte på bruk av sjøvann i prosessen, samt kjøp av pillemaskiner.

Finotro A/S, Honningsvåg er bevilget 2.450.000 kroner i lån og investeringstilskott til delvis finansiering av investeringer ved anleggene i Mehamn, Båtsfjord, Honningsvåg, Skjervøy og Kamøyvær.

Anleggene produserer i dag hovedsaklig frosset filet, konsumlodde, lodderogn, hvalkjøtt og konsvensjonelle fiskeprodukter.

Ibestad Sild A/S, Hamnvik er bevilget 300.000 kroner i tilskott til markedsføring av diverse sildeprodukter i Norge og i utlandet.

Bedriften er samtidig bevilget 300.000 kroner i produktutviklingstilskott i forbindelse med utvikling og testing av diverse sildeprodukter.

Seafood, Sjølprodusentenes Fellesekspor A/S, Kaldfjord er bevilget 1.710.000 kroner i lån og investeringstilskott til diverse investeringer i rekefabrikken.

Skårvågen Fiskekjøp v/Thoralf Stephansen, Skårvågen er bevilget 800.000 kroner i lån og investeringstilskott til delvis finansiering av fiskeanleggets utbygging.

Eivind Lund A/S, Nord-Lenangen er bevilget 1,3 millioner kroner i lån og investeringstilskott til anskaffelse av nytt produksjonsutstyr.

Bedriften lager rekeprodukter. Investeringene vil føre til en utvidelse av pakkekapasiteten.

Norges Råfiskelag, Tromsø/Svolvær er bevilget 330.000 kroner i lån til anskaffelse av maskiner og utstyr til fiskebruket, sildelje- og sildemelfabrikken.

K/S Bess-Laks A/S & Co, Bessaker i Roar er bevilget 545.000 kroner i lån til investeringer i klekeri, settefiskanlegg og varmevekslerutstyr.

Bedriften driver settefiskproduksjon.

Fisket etter sild, brisling, makrell og industrifisk pr. 22/4 1984

	I uken		I alt		Kvanta 1984 brukt til							
	9-15/4	16-22/4	Pr. 23/4	Pr. 22/4	Fersk		Frysing		Salting	Hermetikk	Dyre- og fiskefor	Mel og olje
	1984	1984	1983	1984	Eksport	Innenl.	Konsum	Agn				
Feitsildfiskernes salgslag												
(Nord for Stad)												
Feit- og småsild	255	—	156	396	0	34	—	—	50	—	—	311
Nordsjøsild	—	—	65	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Kystbrisling	—	—	1	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Havbrisling	—	—	204	40	—	—	—	—	0	40	—	—
Makrell	—	—	1 197	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Vinterlodde	—	—	706 116	321 036	—	—	—	—	—	—	—	321 036
Sommerlodde	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Øyepål	—	—	32	1 703	—	—	—	—	1	—	687	1 015
Tobis	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Kolmule	3 749	—	16 039	27 481	—	—	—	—	—	—	—	27 481
Hestmakrell	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Polarorsk	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
I alt	4 004	—	723 810	350 656	0	34	—	—	51	40	687	349 843
Noregs Sildesalgslag												
(Sør for Stad)												
Vintersild	191	—	1 555	16 605	85	975	13 787	—	—	—	—	1 758
Feit- og småsild	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Nordsjøsild	—	—	1 319	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Kystbrisling	—	—	258	31	—	—	—	—	12	16	2	—
Havbrisling	—	—	11 585	6 299	—	—	—	—	1 129	143	5 028	—
Vinterlodde	58	—	30 254	1 094	—	—	—	—	—	1 051	43	—
Sommerlodde	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Øyepål	3 349	764	11 974	23 672	—	—	—	—	—	—	2 741	20 932
Tobis	20	—	966	40	—	—	—	—	—	—	—	40
Kolmule	21 594	22 385	87 327	118 122	—	—	—	—	—	—	—	118 122
I alt	25 154	23 149	145 239	165 863	85	975	13 787	—	12	1 145	3 936	145 923
Norges Makrellag S/L												
(Sør for Stad)												
Makrell	2	—	2	—	2	—	—	—	—	—	—	—
Hestmakrell	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
I alt	—	2	—	2	—	2	—	—	—	—	—	—
Samlede kvanta:												
Vintersild	191	—	1 555	16 605	85	975	13 787	—	—	—	—	1 758
Feit- og småsild	255	—	156	396	0	34	—	—	50	—	—	311
Nordsjøsild	—	—	1 385	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Kystbrisling	—	—	258	31	—	—	—	—	12	16	2	—
Havbrisling	—	—	11 789	6 340	—	—	—	—	0	1 169	143	5 028
Makrell	—	2	1 197	2	—	2	—	—	—	—	—	—
Vinterlodde	—	—	736 295	322 130	—	—	—	—	—	—	1 051	321 079
Sommerlodde	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Øyepål	3 349	764	12 006	25 375	—	—	—	—	1	—	3 428	21 947
Tobis	20	—	966	40	—	—	—	—	—	—	—	40
Kolmule	25 343	22 385	103 366	145 603	—	—	—	—	—	—	—	145 603
Hestmakrell	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Polarorsk	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
I alt	29 158	23 152	869 048	516 522	85	1 011	13 787	—	64	1 185	4 623	495 766

Av fjordsild ble det i ukene brakt i land 0 tonn, og pr. 12/2 1984 0.000,0 tonn.

<i>Omregningsfaktorer kg</i>	<i>Conversion factors kg</i>	<i>Omregningsfaktorer kg</i>	<i>Conversion factors kg</i>
1 hl fersk sild	93	1 hectolitre fresh herring	93
1 hl fersk lodde	97	1 hl fersk tobis	100
		1 hl fersk kolmule	92
		1 hl havbrisling	
1 hl fersk polarorsk	97	(oppmaling)	95
		1 skjeppes brisling	
1 hl fersk øyepål	100	(konsum)	17
		1 hectolitre fresh sandeel	100
		1 hectolitre blue whiting	92
		1 hectolitre sprat for meal	95
		1 skjeppes sprat for	
		human consumption	17

lilandbrakt fisk i Norges Råfisklags distrikt i tiden 1/1-8/4 1984 etter innkomne sluttsedler. Tonn råfiskvekt*

(Tilvirket fisk er omregnet til råfiskvekt. Biproduktene er ikke med i tabellene).

Fiskesort	Uke 1	Uke 2	I alt		Kvanta 1984 brukt til						
	26/3-1/4	2-8/4	pr. 9/4 1983	pr. 8/4 1984	Fersk	Frysing	Salting	Henging	Herme- tikk	Dyre- og fiskefor	Mel og olje
	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn
<i>Prissone 1 – Finnmark¹</i>											
Torsk	795	413	3 210	4 709	40	3 908	588	167	—	6	—
Skrei	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Hyse	6	2	429	362	16	343	1	3	—	—	—
Sei	79	1	189	215	—	206	0	8	—	—	—
Brosme	0	0	31	26	—	16	3	8	—	—	—
Lange	0	—	—	0	—	—	0	—	—	—	—
Blålange	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Lyr	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Hvitting	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Lysing	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Kveite	—	—	0	0	0	—	—	—	—	—	—
Blåkveite	0	0	8	5	—	5	—	—	—	—	—
Rødspette	—	—	3	0	—	0	—	—	—	—	—
Div. flyndrefisk	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Steinbit	2	0	33	23	—	11	—	—	—	11	—
Uer	14	2	37	97	36	61	—	—	—	—	—
Rognkjeks	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Breiflabb	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Makrellstørje	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Brugde	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Pigghå	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Skate/Rokke	—	—	—	1	—	—	—	—	—	1	—
Ål	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Akkar	—	—	0	—	—	—	—	—	—	—	—
Krabbe	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Hummer	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Sjøkreps	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Reke	489	550	989	2 057	—	2 057	—	—	—	—	—
Annet og uspesifisert	112	84	—	474	201	19	—	—	—	255	—
I alt	1 495	1 053	4 930	7 968	292	6 626	591	186	—	273	—
<i>Prissone 2 – Finnmark¹</i>											
Torsk	1 411	1 726	13 517	13 977	353	11 044	1 401	1 153	—	26	—
Skrei	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Hyse	3	3	1 421	483	33	382	3	65	—	1	—
Sei	13	60	584	552	10	311	135	96	—	0	—
Brosme	2	1	126	67	3	17	9	38	—	—	—
Lange	—	—	4	2	—	0	1	1	—	—	—
Blålange	0	—	2	0	—	0	0	0	—	—	—
Lyr	—	—	—	0	—	—	—	—	—	—	—
Hvitting	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Lysing	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Kveite	0	0	3	1	1	0	—	—	—	—	—
Blåkveite	—	0	1	1	—	1	—	—	—	—	—
Rødspette	0	—	7	11	2	9	—	—	—	—	—
Div. flyndrefilet	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Steinbit	1	1	34	14	1	13	—	—	—	—	—
Uer	11	18	193	276	144	132	0	—	—	—	—
Rognkjeks	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Breiflabb	0	—	—	0	0	0	—	—	—	—	—
Makrellstørje	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Brugde	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Pigghå	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Skate/Rokke	—	—	0	—	—	—	—	—	—	—	—
Ål	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Akkar	—	—	121	32	—	32	—	—	—	—	—
Krabbe	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Hummer	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Sjøkreps	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Reke	87	62	276	1 092	2	1 090	—	—	—	0	—
Annet og uspesifisert	359	302	—	3 201	1 023	133	0	0	21	1 826	198
I alt	1 886	2 173	16 288	19 710	1 572	13 165	1 549	1 353	21	1 853	198

landbrakt fisk i Norges Råfisklags distrikt i tiden 1/1-8/4 1984 etter innkomne sluttседler. Tonn råfiskvekt*

(Tilvirket fisk er omregnet til råfiskvekt. Biproduktene er ikke med i tabellene).

Fiskesort	Uke 1	Uke 2	I alt		Kvanta 1984 brukt til						
	26/3-1/4	2-8/4	pr. 9/4 1983	pr. 8/4 1984	Fersk	Frysing	Salting	Henging	Herme- tikk	Dyre- og fiskefor	Mel og olje
	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn
<i>Prissone 3 - Troms²</i>											
Torsk	2 747	6 054	18 236	27 976	510	8 721	17 481	1 258	—	5	—
Skrei	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Hyse	69	53	1 596	1 377	241	948	15	172	—	1	—
Sei	400	264	1 257	2 154	25	1 033	916	165	—	15	—
Brosme	53	32	744	560	9	8	248	294	—	0	—
Lange	1	5	30	33	0	1	32	1	—	—	—
Blålange	1	1	8	5	0	—	3	1	—	—	—
Lyr	—	0	—	0	0	—	0	0	—	—	—
Hvitting	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Lysing	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Kveite	1	2	13	11	10	0	—	—	—	—	—
Blåkveite	0	1	20	15	1	14	—	—	—	—	—
Rødspette	—	0	2	6	5	1	—	—	—	—	—
Div. flyndrefisk	—	—	—	0	0	—	—	—	—	0	—
Steinbit	2	3	56	18	3	15	—	—	—	0	—
Uer	88	111	291	443	150	288	0	—	—	4	—
Rognkjeks	0	7	—	9	—	0	—	—	—	9	—
Breiflabb	0	2	—	7	3	4	—	—	—	—	—
Makrellstørje	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Brugde	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Pigghå	—	—	—	0	—	0	—	—	—	—	—
Skate/Rokke	—	—	2	—	—	—	—	—	—	—	—
Ål	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Akkar	2	4	102	40	—	40	—	—	—	0	—
Krabbe	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Hummer	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Sjøkreps	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Reke	126	677	2 143	3 436	16	3 420	—	—	—	—	—
Annet og uspesifisert	536	1 011	0	6 403	3 099	223	5	99	13	2 964	—
I alt	4 027	8 227	24 501	42 491	4 074	14 716	18 700	1 990	13	2 998	—
<i>Priss. 4/5/6 - Nordland³</i>											
Torsk	874	761	13 659	13 998	1 221	7 633	4 510	515	112	7	—
Skrei	8 907	3 189	47 167	41 443	354	14 446	17 358	9 250	34	—	—
Hyse	191	164	2 468	2 768	610	2 032	10	66	51	—	—
Sei	1 035	763	4 291	8 468	260	5 007	2 428	745	13	15	—
Brosme	112	118	376	639	4	118	34	451	33	—	—
Lange	28	20	100	168	0	36	126	3	1	—	—
Blålange	9	4	12	25	0	4	19	2	0	—	—
Lyr	3	3	26	39	30	5	2	0	2	—	—
Hvitting	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Lysing	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Kveite	2	1	21	19	18	1	—	—	—	—	—
Blåkveite	0	1	2	15	0	14	0	—	—	—	—
Rødspette	0	0	27	30	28	2	—	—	—	—	—
Div. flyndrefisk	—	—	0	0	0	—	—	—	—	0	—
Steinbit	3	2	42	22	7	15	—	—	—	—	—
Uer	77	203	398	912	456	448	3	—	4	1	—
Rognkjeks	—	—	0	0	0	—	—	—	—	—	—
Breiflabb	2	1	17	16	9	6	—	—	—	—	—
Makrellstørje	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Brugde	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Pigghå	—	0	0	0	0	0	—	—	—	—	—
Skate/Rokke	—	0	1	0	—	—	—	—	—	0	—
Ål	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Akkar	—	—	6	3	—	0	—	—	—	3	—
Krabbe	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Hummer	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Sjøkreps	0	—	—	0	0	—	—	—	—	—	—
Reke	44	19	274	258	221	31	—	—	—	5	—
Annet og uspesifisert	1 714	683	326	9 620	6 929	432	113	132	45	1 969	—
I alt⁶	13 003	5 934	69 215	78 443	10 150	30 231	24 602	11 166	294	1 999	—

lilandbrakt fisk i Norges Råfisklags distrikt i tiden 1/1-8/4 1984 etter innkomne sluttседler. Tonn råfiskvekt*

(Tilvirket fisk er omregnet til råfiskvekt. Biproduktene er ikke med i tabellene).

Fiskesort	Uke 1	Uke 2	I alt		Kvanta 1984 brukt til						
	26/3-1/4	2-8/4	pr. 9/4 1983	pr. 8/4 1984	Fersk	Frysing	Salting	Henging	Herme- tikk	Dyre- og fiskefor	Mel og olje
	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn
<i>Prissone 7/8 - Trøndelag⁴</i>											
Torsk	342	150	1 396	1 421	344	422	296	305	54	1	—
Skrei	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Hyse	26	14	167	209	103	91	0	2	14	0	—
Sei	128	93	1 798	2 888	96	1 134	1 259	344	55	0	—
Brosme	6	119	121	313	10	9	19	250	24	1	—
Lange	3	25	38	87	2	0	70	10	5	—	—
Blålange	2	6	16	24	0	2	8	14	0	0	—
Lyr	8	7	34	65	32	10	1	0	22	—	—
Hvitting	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Lysing	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Kveite	0	0	4	3	3	0	—	—	—	—	—
Blåkveite	—	—	0	—	—	—	—	—	—	—	—
Rødspette	0	0	6	7	7	0	—	—	—	—	—
Div. flyndrefisk	—	—	—	0	0	—	—	—	—	—	—
Steinbit	0	0	2	1	1	0	—	—	0	0	—
Uer	7	3	70	73	67	6	0	—	—	—	—
Rognkjeks	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Breiflabb	1	0	3	3	2	1	—	—	0	—	—
Makrellstørje	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Brugde	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Pigghå	—	—	7	1	1	—	—	—	—	—	—
Skate/Rokke	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Ål	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Akkar	—	—	59	1	0	1	—	—	—	—	—
Krabbe	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Hummer	—	—	0	0	0	—	—	—	—	—	—
Sjokreps	—	—	4	—	—	—	—	—	—	—	—
Reke	7	3	38	42	35	7	—	—	—	—	—
Annet og uspesifisert	174	92	276	477	62	81	1	3	0	331	—
I alt	704	510	4 037	5 615	764	1 765	1 655	926	173	332	—
<i>Prissone 9 - Nordmøre⁵</i>											
Torsk	51	31	855	471	228	77	122	32	12	—	—
Skrei	—	—	—	0	—	0	—	—	—	—	—
Hyse	28	35	208	223	194	22	—	0	7	—	—
Sei	228	442	2 323	4 261	41	2 256	1 955	7	—	1	—
Brosme	5	9	731	726	2	—	160	564	0	—	—
Lange	5	11	306	205	2	—	187	17	—	—	—
Blålange	1	2	56	35	0	—	18	16	—	—	—
Lyr	7	6	54	90	82	0	0	—	7	—	—
Hvitting	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Lysing	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Kveite	0	0	3	2	2	1	—	—	—	—	—
Blåkveite	—	—	3	4	—	4	—	—	—	—	—
Rødspette	0	—	3	6	6	0	—	—	—	—	—
Div. flyndrefisk	0	—	1	0	0	—	—	—	—	—	—
Steinbit	1	0	3	4	3	1	—	—	—	—	—
Uer	3	6	21	42	27	16	0	—	—	—	—
Rognkjeks	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Breiflabb	1	1	3	6	4	1	—	—	—	—	—
Makrellstørje	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Brugde	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Pigghå	—	—	1	0	0	—	—	—	—	—	—
Skate/Rokke	—	—	1	—	—	—	—	—	—	—	—
Ål	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Akkar	—	0	4	2	—	—	—	—	—	2	—
Krabbe	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Hummer	—	0	0	0	0	—	—	—	—	—	—
Sjokreps	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Reke	0	0	0	1	1	—	—	—	—	—	—
Annet og uspesifisert	3	75	158	179	9	121	—	2	—	47	—
I alt	332	618	4 734	6 256	601	2 498	2 442	639	27	50	—

¹ Prissone 1 og 2 omfatter Finnmark, (1) Tana og Varanger og Vardø sorenskriverier, (2) Hammerfest og Alta sorenskriverier.

² Prissone 3, hele Troms fylke.

³ Prissone 4, 5 og 6 omfatter Nordland (4) Vesterålen sorenskriveri unntatt den del av Hadsel herred som ligger på aust-Vågøy, (5) den del av Hadsel herred på Aust-Vågøy, Lofoten, Ofoten (unntatt herredene Gratangen og Salangen), og Salten sorenskriverier, og Bodo byfogdembete, (6) Rana, Alstahaug og Brønnøy sorenskriveri.

⁴ Prissone 7 og 8 (7) Nord-Trøndelag fylke, (8) Sør-Trøndelag fylke.

⁵ Prissone 9, Nordmøre.

⁶ Gjelder bare sone 6.

* Sloyd og hodekappet.

Fisk brakt i land i tiden 1/1–8/4 1984 i distriktene til følgende salgslag.

Fiskesort	Uke 1	Uke 2	I alt		Kvanta 1984 brukt til						
	26/3-1/4	2-8/4	pr. 9/4 1983	pr. 8/4 1984	Fersk	Frysing	Salting	Henging	Herme- tikk	Dyre- og fiskefor	Mel og olje
	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn
<i>Skagerrakfisk S/L</i>											
Torsk	19	26	362	368	247	110	10	—	—	—	—
Skrei	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Hyse	4	4	58	104	68	37	0	—	—	—	—
Sei	14	44	174	145	83	56	6	—	—	—	—
Brosme	0	0	5	3	1	2	0	—	—	—	—
Lange	3	6	61	53	13	34	6	—	—	—	—
Blålange	0	1	1	1	0	0	0	—	—	—	—
Lyr	7	9	132	128	108	19	0	—	—	—	—
Hvitting	1	0	9	15	7	8	—	—	—	—	—
Lysing	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Kveite	0	1	6	5	5	—	—	—	—	—	—
Blåkveite	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Rødspette	0	0	2	2	2	—	—	—	—	—	—
Div. flyndrefisk	1	1	22	23	23	—	—	—	—	—	—
Steinbit	0	0	3	3	3	—	—	—	—	—	—
Uer	0	0	0	0	0	—	—	—	—	—	—
Rognkjeks	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Breiflabb	0	1	15	14	14	—	—	—	—	—	—
Makrellstørje	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Brugde	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Pigghå	0	0	53	37	37	—	—	—	—	—	—
Skate/rokke	0	1	9	9	9	—	—	—	—	—	—
Ål	—	—	0	0	0	—	—	—	—	—	—
Akkar	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Krabbe	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Hummer	0	0	1	1	1	—	—	—	—	—	—
Sjøkreps	0	0	4	2	2	—	—	—	—	—	—
Reke	27	54	1 293	861	194	—	—	—	667	—	—
Annet (inkl. fjordsild)	3	13	574	261	261	—	—	—	—	—	—
I alt	80	162	2 781	2 036	1 080	266	23	—	667	—	—
<i>Rogaland Fiskesalgslag S/L</i>											
Torsk	29	—	138	233	172	7	54	—	—	—	—
Skrei	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Hyse	20	—	88	182	182	—	—	—	—	—	—
Sei	279	—	1 206	902	779	112	10	—	—	—	—
Brosme	4	—	17	18	3	—	15	—	—	—	—
Lange	8	—	38	44	5	—	39	—	—	—	—
Blålange	1	—	5	4	3	—	1	0	—	—	—
Lyr	13	—	79	54	54	—	—	—	—	—	—
Hvitting	1	—	9	18	18	—	—	—	—	—	—
Lysing	5	—	16	18	18	—	—	—	—	—	—
Kveite	0	—	1	1	1	—	—	—	—	—	—
Blåkveite	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Rødspette	0	—	3	3	3	—	—	—	—	—	—
Div. flyndrefisk	0	—	1	1	1	—	—	—	—	—	—
Steinbit	0	—	1	2	2	—	—	—	—	—	—
Uer	0	—	1	1	1	—	0	—	—	—	—
Rognkjeks	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Breiflabb	7	—	34	43	43	—	—	—	—	—	—
Makrellstørje	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Brugde	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Pigghå	23	—	96	146	146	—	—	—	—	—	—
Skate/rokke	3	—	8	15	15	—	—	—	—	—	—
Ål	—	—	0	0	0	—	—	—	—	—	—
Akkar	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Krabbe	—	—	5	0	0	—	—	—	—	—	—
Hummer	—	—	1	0	0	—	—	—	—	—	—
Sjøkreps	0	—	0	0	0	—	—	—	—	—	—
Reke	63	—	683	526	526	—	—	—	—	—	—
Annet og uspesifisert	4	—	25	22	22	—	—	—	—	—	—
I alt	461	—	2 454	2 231	1 991	119	120	0	—	—	—

Fisk brakt i land i tiden 1/1-8/4 1984 i distriktene til følgende salgslag.

Fiskesort	Uke 1	Uke 2	I alt		Kvanta 1984 brukt til							
	26/3-1/4	2-8/4	pr. 9/4 1983	pr. 8/4 1984	Fersk	Frysing	Salting	Henging	Herme- tikk	Dyre- og fiskefor	Mel og olje	
	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	
<i>Sunnmøre og Romsdal Fiskesalslag</i>												
Torsk	450	800	6 445	4 400	670	500	3 230	—	—	—	—	
Skrei	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Hyse	50	75	660	665	455	210	—	—	—	—	—	
Sei	1 200	250	12 620	11 530	2 800	1 280	7 320	130	—	—	—	
Brosme	—	50	2 720	1 260	—	—	980	280	—	—	—	
Lange	—	100	1 670	670	180	—	490	—	—	—	—	
Blålange	—	—	210	—	—	—	—	—	—	—	—	
Lyr	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Hvitting	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Lysing	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Kveite	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Blåkveite	—	—	—	50	50	—	—	—	—	—	—	
Rødspette	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Div. flyndrefisk	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Steinbit	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Uer	—	120	70	250	250	—	—	—	—	—	—	
Rognkjeks	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Breiflabb	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Makrellstørje	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Brugde	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Pigghå	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Skate/rokke	—	10	10	50	10	40	—	—	—	—	—	
Ål	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Akkar	—	—	15	—	—	—	—	—	—	—	—	
Krabbe	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Hummer	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Sjokreps	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Reke	170	115	630	1 745	—	1 595	150	—	—	—	—	
Annet og uspesifisert	50	20	245	70	70	—	—	—	—	—	—	
I alt	1 920	1 540	25 295	20 690	4 485	3 625	12 170	410	—	—	—	

JOSTEIN RØTTINGEYR

in fórer, 'fisker' man!

MR. J. RØTTINGEYR

Tess Edelfór gir større tilvekst. Hvert kilo tilvekst koster mindre.

Av de samlede utgifter i fiskeoppdrettsnæringen er 40% fórutgifter. Det setter strenge krav til fóret. T. Skretting A/S i Stavanger har brukt mange år til forsøk og forskning for å finne fram til et ernæringsmessig optimalt produkt. Det ga resultater. En helt ny produksjonsprosess løste problemet med å lage et slikt fó.

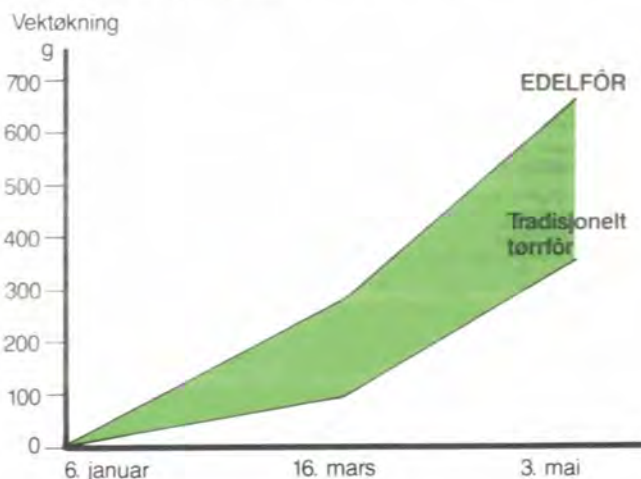
Her er hva vi oppnådde med Tess Edelfór:

- Fordøyeligheten av karbohydratene er forbedret fra 40 til 80%.
- Balansen mellom protein og fett er den næringsmessig ideelle.
- Edelfóret er sentsynkende.
- Smakligheten er meget god.

For oppdrettet betyr det:

- Fisken vokser hurtigere og særlig er forskjellen stor ved lave temperaturer.
- Bedre utnyttelse av fóret gir betydelig mindre forurensing.
- Større tilvekst pr. kg fó.

Forskningsresultater fra Norge og Danmark viser at Tess Edelfór gir større vektøkning pr. fisk sammenliknet med annet fó. Tess Edelfór gir med andre ord mer igjen for pengene.

Skretting

T. Skretting A/S, Sjøhagen 15 - Hillevåg.
Postboks 319, 4001 Stavanger. Telefon (04) 58 60 00.

Ny fabrikk: Postboks 88, 6530 Bruhagen. Telefon (073) 13 165